

Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмяны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

Рэгіянальная газета

26 верасня 2003 года
№ 39 (440)
Выходзіць па пятніцах. Выдаецца з красавіка 1995 года

Навіны рэгіёну

Пажар у Гудагаі

АСТРАВЕЦ. Амаль 2,5 мільёна рублёў каштавала свавольства 68-гадовага пенсіянера для СВК "Гудагай". Вечарам той ці то спецыяльна, ці то выпадкова падпаліў тры скірды саломы непадалёку ад вёскі Дзягенева. У недалёкім мінулым "падпальшчык" быў не апошнім чалавекам у кіраўніцтве гэтай жа гаспадаркі.

Мар'ян ВЯНГРОЎСКІ.

Будзь здароў!

АШМЯНЫ. Абласны семінар старшыняў гаррайвыканкамаў, прысвечаны здароваму ладу жыцця, прайшоў на базе Ашмянскага раёна. Удзельнікі наведалі ўстановы культуры, медыцыны, адукацыі, якія актыўна яго прапагандуюць. Работа ашмянцаў ацэнена на "выдатна".

Марына СЛІЖ.

Падлеткі-забойцы

ВАЛОЖЫН. Трагедыя здарылася ў вёсцы Саланая, што ў Бабровіцкім сельсавеце. Ноччу двое падлеткаў праніклі ў дом аднаго з жыхароў гэтай вёскі і ўчынілі расправу. Гаспадару пашчасціла больш, ён абмежаваўся цялеснымі пашкоджаннямі. Яго кватарант, мужчына 1966 года нараджэння, забіты. Пракуратурай узбуджана крымінальная справа.

Адзел інфармацыі "РГ".

У Сморгоні – герб

СМОРГОНЬ. У горада нарэшце будзе свой герб: на серабрыстым фоне мядзведзь трымае герб Радзівілаў. Гэты сімвал у адрозненне ад папярэдніх варыянтаў прайшоў абавязковую геральдычную экспертызу. Сморгонцы чакаюць, калі прэзідэнт падпіша указ аб зацвярджэнні герба.

Святлана ЦІШКО.

Адкрылася выстава

МЯДЗЕЛ. У музеі ў райцэнтры адкрылася выстава пейзажнага жывапісу мастака Алега Драбышэўскага. Ён родам з Астравеччыны, а зараз жыве ў Мінску і прафесійна займаецца жывапісам. На выставе прадстаўлены шмат пейзажаў з малой радзімы мастака, ёсць выявы і з Мядзельшчыны, сярод якіх і карціна "Будслаўская святыня".

Адзел інфармацыі "РГ".

Капрызы надвор'я

ВІЛЕЙКА. У першую дэкаду верасня тэмпература паветра была на 1-6°C ніжэйшай за норму і на 7°C ніжэйшай за такі ж перыяд мінулага года. Затое другая дэкада выдалася цяплейшай, чым звычайна. Пры норме ў +11 сярэдняя тэмпература паветра складала +13, а летась была +10°C.

Святлана ЦІШКО.

Намалюй мне сонца

Пераможца конкурсу малюнкаў на асфальце Даніла Нарэйка падчас стварэння плаката "Чарнобыль – гэта праблема кожнага".

Фота Святланы ЦІШКО.

У Маладзечне прайшоў чарговы конкурс малюнкаў на асфальце

МАЛАДЗЕЧНА. Конкурс малюнкаў на асфальце мае такую даўнюю традыцыю, што арганізатары, работнікі цэнтры мастацкай творчасці навуцэнцаў, ужо не памятаюць ні яго год нараджэння, ні імя стваральніка. Кажуць: "Неяк сама сабой з'явілася ідэя арганізаваць такі конкурс. Гадоў 7 ужо існуе. Штогод мяняем яго тэму і намінацыі. Дзецям, здаецца, падабаецца".

На чарговым конкурсе, што прайшоў 16 верасня, і сапраўды было цікава. Усіх вітала гаспадыня, якая абвясціла намінацыі "Прырода і мы", "Плакат", "Мая любімая казка", папярэдзіла, што часу даецца ўсяго 30 хвілін, і дала знак пачынаць.

Усе мастакі мелі ў сваім параджэнні прыкладна аднолькавыя асфальтаваныя палотны метр на метр і крэйд. Настаўнікі і педарганізатары школ расказалі, што аб конкурсе яны наведзілі дзецям на ўроку. Удзельнічаць жадалі ледзь не трыццаць чалавек. А дэлегацыя школы павінна складалася з трох-чатырох прадстаўнікоў. Як можна аднаго ўзяць на конкурс, а астатнім адмовіць? Чым яны горшыя? Таму рашэнне прымалі дзеці. Тым больш, што яны лепш ведаюць магчымасці адно аднаго.

У выніку ў горадзе каляровых фарбаў саборнічалі 39 дзяцей з сярэдніх школ №2, 4, 5, 9, 14, Маладзечанскай беларускай гімназіі і гімназіі №3. Літаральна пяць чалавек ма-

лявалі казачных мядзведзяў, чабурашак і маманцянят. Астатнія стваралі плакаты і карціны на тэму "Прырода і мы". Таму журы, якое складалася з мастака цэнтры мастацкай творчасці Ірыны Шарак, кіраўніка школы сямейнага выхавання Валянціны Герасіменкі, загадчыцы аддзела выстаў і масавых мерапрыемстваў Алены Аношкі, было цяжка выбіраць лепшыя творы. Пераможцы вызначаліся па кожнай намінацыі ў дзвюх узроставых групах: 7-9 і 10-12 гадоў. Барацьба была напружаная. Крэйд не хапала, удзельнікі з адной каманды абменьваліся ёю. Даніла Нарэйка ледзь не ляжаў на малянку, каб дацягнуцца ў самы далыні куток, і бедаваў, што фарбамі атрымалася б лепш.

Але менавіта ён перамог у старэйшай групе ў намінацыі плакат. Таксама пераможцамі сталі Аляксей Сасноўскі, Руслана Камкова, Ганна Буднікава, Віка Лук'янчык і Вера Адамовіч. Кожны з іх атрымаў дыплом і плюшавага мядзведзіка. Спецыяльным прызам сімпатый была адзначана Марына Станкевіч.

Цікава, што такіх маладых удзельнікаў арганізатары не пакінулі сумаваць, пакуль журы раілася і падпісвала дыпламы. Баба Яга, Пачвара і Нячысцік спачатку спрабавалі перашкаджаць сваімі чарамі, а пасля выправіліся і арганізавалі гульні, якія зацікавілі ўсіх мастакоў-пачаткоўцаў, нават самых сур'ёзных і "па-даросламу" настроеных.

Святлана ЦІШКО.

Юбіляру – 100 гадоў

Векавы юбілей адзначае гэтымі днямі жыхар Маладзечна Сцяпан Жукаў.

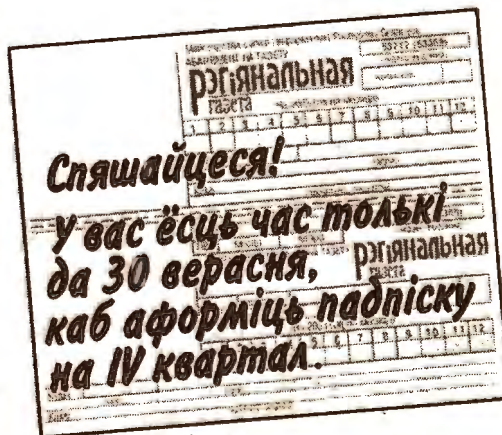
2-я старонка

Будзем з дрывамі

Бульба выкапаная, самы час нарыхтоваць дровы.

6-7 старонкі

Камандзіроўка ў Жэневу

Ураджэнец Краснага пад Маладзечнам, кіраўнік Беларускага таварыства Чырвонага Крыжа Антон Раманоўскі прадстаўляе рэгіён Усходняй Еўропы на афіцыйных кансультацыйных кіраўніцтва Упраўлення вярхоўнага камісара ААН па справах уцекачоў (УВКУ ААН) з няўрадавымі арганізацыямі розных краін свету, якія праходзяць у гэтыя дні ў Жэневе (Швейцарыя).

Кансультацыі, паведамляе Дэпартамент грамадскай інфармацыі прадстаўніцтва ААН (ДГІ ААН) у Беларусі, праводзяцца напярэдадні адкрыцця 54-й сесіі Выканаўчага камітэта УВКУ ААН — найвышэйшага кіроўнага органа гэтай арганізацыі. Асноўная мэта кансультацый і сесіі — выпрацаваць больш дасканалыя метады партнёрства і спосабы падтрымкі няўрадавых арганізацый, іх фінансавання, а таксама даць ім магчымасць

Праблемамі выгнаннікаў займаецца ААН.

Фота Bymedia.Net.

уплываць на рашэнні, што прымаюцца выканкамам УВКУ ААН.

Сесія выканкама, у склад якой уваходзяць прадстаўнікі больш чым 170 краін свету,

павінна зацвердзіць праграму дзейнасці і бюджэт УВКУ ААН на 2004 год. З праграмай прамовай на ёй выступіць вярхоўны камісар ААН па справах уцекачоў Рууд Люберс. У

якасці прадстаўніка няўрадавых арганізацый усходне-еўрапейскага рэгіёну А.Раманоўскі будзе прысутнічаць на адкрыцці 54-й сесіі Выканаўчага камітэта УВКУ ААН у ролі назіральніка. Ад Цэнтральнай і Заходняй Еўропы запрошаны яшчэ два прадстаўнікі няўрадавых арганізацый. Яны змогуць уключыць сваё паведамленне ў парадак дня, унесці прапановы ў праекты рашэнняў і ўдзельнічаць у іх абмеркаванні.

А.Раманоўскі прадстаўляе ўсходне-еўрапейскі рэгіён на кансультацыйных у Жэневе таму, што, як адзначаюць у ДГІ ААН, «дзякуючы актыўнай ролі Чырвонага Крыжа пры вельмі абмежаваных рэсурсах у Беларусі дасягнуты значны прагрэс у галіне сацыяльнай і медыцынскай дапамогі ўцекачам, а таксама ў сферы адукацыі».

Вольга ЛАПІКАВА, БелаПАН.

■ РОДНАЯ МОВА

Абкарналі нашу елачку

Колькі жывеш — столькі новага пазнаеш. І праўда, кожны дзень жыццё падносіць нам сюрпрызы. А багатая, сакавітая беларуская мова — тым больш.

Розныя словы мне сустракаліся: знаёмыя і незнаёмыя. І амаль заўсёды я магла сказаць, што яны азначаюць. Нейкі гук, або спалучэнне гукі, асацыяцыі былі мне добрай дапамогай ў гэтай справе. Але вось слова «абкарнаць» збіла мяне з панталыку.

Ніякай зачэпкі я не магла знайсці, каб хоць прыблізна здагадацца, што азначае гэтае дзіўнае слова. Абкарнаць — дзеяслоў. Ды гэта зразумела! А вось што далей? Далей — аб, прыстаўка. Значыць, карні — гэта карань. Карні і карань. Нешта падобнае, вы не бачыце? Значыць, магу арабіць я вынік, абкарнаць — гэта абкруціць што-небудзь каранямі, а можа, ссячы дрэва пад карань. Калі б гэта было так, то песню на блізкай нам мове «срублілі нашу ёлочку под самы карешок» можна было б скараціць удвая: «Абкарналі нашу елачку». І ўсё.

Але не так усё проста. Для таго, каб унесці рэдакцыю ў гэтую знакамітую песеньку, трэба спачатку паглядзець у тлумачальны слоўнік. На самой справе абкарнаць — гэта падразаць, абстрыгчы коротка, няроўна; няўмела скараціць нейкі тэкст. Так што ёсць нешта падобнае ў ссяканні елачкі і абкарнаці, напрыклад, валасоў. Застаецца толькі даведацца, роўна ссеклі тую елачку, ці не.

Асвету нясе Яўгенія МАНЦЭВІЧ

Помнік Івану Сініцкаму будзе адкрыты ў Сморгоні

У Сморгоні напярэдадні святкавання 500-годдзя горада будзе ўстаноўлены помнік Івану Сініцкаму.

Працу над помнікам свайму знакамітаму земляку — вандроўніку і публіцысту Івану Сініцкаму — завяршыў самадзейны скульптар са Сморгоні Алег Хвісаніч. Увагу грамадзянскай горада гэтая звычайная, па сутнасці, падзея прыцягнула да сябе па некалькіх прычынах. Першая — аўтар на свае сродкі набыў патрэбныя матэрыялы, бязвыплатна вырабіў надмагільную пліту і ўстаноўіў яе па ўзгадненні з райвыканкамам напярэдадні 500-годдзя горада Сморгоні,

якое будзе адзначацца ў пачатку кастрычніка. Другая прычына ў тым, што ўчынак А.Хвісаніча стаў адмысловым дакорам як былым, гэтак і цяперашнім уладам. Паколькі з часу смерці вядомага ў свеце вандроўніка і публіцыста прайшло амаль 65 гадоў, і ніхто за гэты час не толькі не падумаў аб увекавечанні яго памяці, але нават проста не паклапаціўся аб элементарным добраўпарадкаванні занябалай магілы.

У Сморгонскім краязнаўчым музеі да юбілею горада абнавілі стэнд, што распавядае аб няпростым лёсе і творчасці І.Сініцкага. Як напісана ў адным з яго матэрыялаў, «сваё

жыццё ён прысвяціў адкрыццю новых кантынентаў і барацьбе супраць нацыянальнага і сацыяльнага прыгнёту беларусаў...». Напрыканцы XIX стагоддзя на свае зберажэнні І.Сініцкі арганізаваў у Сморгоні публічную бібліятэку, у якой можна было знайсці выданні і на беларускай мове, пісаў у віленскія газеты аб нялёгкай долі беларускага сялянства і прапагандаваў лепшыя ўзоры народнай творчасці сваіх землякоў. У 1905–1907 гадах удзельнічаў у рэвалюцыйных падзеях, за што быў сасланы ў Валгодскую губерню Расіі. У турме і ссылцы напісаў кнігу аб народных хваляваннях на

Сморгоншчыне, рукапіс якой захоўваецца ў дзяржаўнай бібліятэцы Расіі ў Маскве. У 20–30 гады мінулага стагоддзя, калі Заходняя Беларусь знаходзілася ў складзе Польшчы, падтрымліваў сталыя сувязі з Таварыствам беларускай школы.

Кніга Івана Сініцкага «Новая Зеландыя — Еўропа», якая стала першым адкрыццём гэтай краіны для рускамоўнага чытача, паводле ацэнак спецыялістаў, і сёння не страціла сваёй значнасці як навуковае даследаванне і аб'екту даследавання.

Дамітрый РАГАВЕЦ, БелаПАН.

■ ЮБІЛЕІ

Век пражыць — не поле перайсці

Жыхару Маладзечна Сцяпану Жукаву спаўняецца 100 год

МАЛАДЗЕЧНА. 27 верасня ветэрану Вялікай Айчыннай вайны Сцяпану Конанавічу Жукаву спаўняецца 100 год. Жыве ён у звычайнай кватэры сучаснай шматпавярхоўкі са сваёй жонкай Ганнай Рыгораўнай.

Нарадзіўся Сцяпан Конанавіч у вёсцы Барталамеўка Веткаўскага раёна на Гомельшчыне. Яго бацька быў званааром у царкве, маці выходвала дзяцей, якіх у сям'і было вельмі многа. Таму і самому Сцяпану, тады яшчэ хлопчыку, па заканчэнні ўсяго 4 класаў прыйшлося кідаць школу і ісці зарабляць грошы для сваіх малодшых братоў і сябр. Працаваў у цагельні дзясатнікам, дзе зарганізаваў сваю брыгаду па вытворчасці драўляных бочак. Затым зарабляў грошы ў калгасе на зямлі.

Перад вайной у Кіраве на армейскіх курсах вучыўся на сяржанта. У час Вялікай Айчыннай вайны быў артылерыстам у разведцы. «Немцаў багата я перабіў» — успамінае сёння Сцяпан Конанавіч. Аб яго ваенных заслугах гавораць 28 (!) медалёў, якія за сваё жыццё назбіраў ветэран.

Стварыў сям'ю, займаў трох дачок і двух сыноў. Пасля

Сцяпан Конанавіч Жукаў, стогадовы юбіляр, жыве ў Маладзечне.

Фота Яўгені МАНЦЭВІЧ.

смерці жонкі Сцяпан Конанавіч ажаніўся другі раз. З Ганнай Рыгораўнай ён і па сёння. Іх дачка жыве ў Маладзечне, таму, калі пасля Чарнобыльскай аварыі пачалося адсяленне жыхароў небяспечнай

зоны, дзе і знаходзіўся спадар Жукаў, дачка ўзяла іх да сябе. Пасля бацька звярнуўся ў райвыканкам, каб яму з жонкай выдзелілі кватэру. Сёння яны і жывуць у той аднапакатэўцы.

Дачка амаль кожны дзень заходзіць да бацькоў: ідзе з базара і купіць прадуктаў. Ды і старэйшыя дзеці Сцяпана Конанавіча на яго не забываюцца. Хоць і жывуць тры дачкі далёка ў Гомелі, але ўсё роўна наведваюць свайго бацьку.

Сёння з братоў і сябр Сцяпана Конанавіча застаўся толькі адзін брат, 1911 года нараджэння, які цяпер жыве ў Мінску. Сам спадар Жукаў не адзіўляецца свайму ўзросту, кажа, што бацька яго памёр у 90 з лішнім год. «Магчыма, гэта спадчынае, — кажа ён. — Можа, і дзеці мае столькі ж пражывуць».

На твары і руках гэтага чалавека можна ўбачыць яго складанае жыццё. У кожнай маршчыніцы — пражытыя гады. «Рэгіянальная газета» віншуе Сцяпана Конанавіча з днём нараджэння і жадае яму моцнага здароўя і бадзёрасці духу.

Яўгенія МАНЦЭВІЧ.

Рэпертуар Мінскага абласнога драматычнага тэатра на кастрычнік

Ранішнія спектаклі

12 нядзеля 14.00 «Папялушка» (казка ў 2-х дзеях) Яўген Шварц
15 аўторак 10.00, 14.00
26 нядзеля 12.00 «Парася, якое спявае, або Нам нельга без сябра» (музычная казка-жарт) Сяргей Казлоў

Вячэрнія спектаклі

2 чацвер 16.00 «На другі дзень Сёмухі» (сцэнічны жарт у 3-х дзеях) Юрый Вута
29 чацвер 19.00 Прэм'ера. «Матухна Кураж і яе дзеці»
5 нядзеля 17.00
7 аўторак 19.00, 8 серада 19.00 (гандлёвы мюзікл) Бертальд Брэхт
10 пятніца 19.00 «Сільвія» (меладрама-трагікамедыя пра каханне) А.Герні
16 чацвер 19.00 «Вечар» (меладрама) Аляксей Дудараў
23 чацвер 19.00 «Камедыя» (камедыя ў 2-х дзеях) Уладзімір Рудаў
24 пятніца 19.00 Прэм'ера. «Нязваны госць» (ну, ве-е-ельмі сур'ёзная камедыя) С.Бартохава
25 субота 17.00
28 аўторак 19.00 «Сіні аўтамабіль» (трагікамедыя-рэтра) Яраслаў Стэльмах
30 чацвер 19.00 «KIM» (меладрама ў 2-х дзеях) Аляксей Дудараў

Мастацкі кіраўнік — Валерый Аляксандравіч Ласоўскі.
Тэл. для даведак: 5-24-17 — каса, 6-17-32 — выкладчык-арганізатар, 5-29-16 — намеснік дырэктара.

Рэпертуар Мінскага абласнога тэатра лялек «Батлейка» на кастрычнік

1 серада 13.00 Адкрыццё тэатральнага сезона. Прэм'ера. Г.Х. Андэрсэн. «Салавей»
5 нядзеля 12.00 В. Швэмбергэр. «Маша і Мядзведзь» (народная казка)
12 нядзеля 12.00 Ул. Грамовіч. «Тыграня Петрык» (казка)
19 нядзеля 12.00 А. Жугжда. «Казкі з куфэрка» (паводле казак Віленскага павета)
26 нядзеля 12.00 Ул. Карастылеў. «Доктар Айбаліт» (казка)
Чакаем вас, шануюныя гледачы, у нашым тэатры па адрасе: вул. Драздовіча, 5-в. Тэл. 5-36-73, 6-84-27.
Каса працуе з 10.00 да 14.00.

■ НАШЫ ГРОШЫ

Каб з'есці Біг Мак, працуем 2 гадзіны

Для таго, каб зарабіць на Біг Мак, жыхару сталіцы Кеніі Найробі сёння трэба працаваць тры гадзіны, жыхару Лос-Анджэлеса альбо Чыкага — усяго дзесяць хвілін. Гэты паказчык, які ў эканамічных даследаваннях так і завецца — «індэкс Біг Мак», найлепшым чынам адлюстроўвае ўзровень жыцця ў розных краінах свету. Брытанскі часопіс Economist публікуе гэты індэкс, пачынаючы ад 1986 года.

Часопіс Economist друкуе індэкс Біг Мак у выглядзе табліцы. Яна ўяўляе сабой як бы перагорнутую піраміду, у самым нізе якой — Злучаныя Штаты, а на самым версе Кенія, Пакістан і Індыя. Табліца пабудаваная на падставе звестак швейцарскага інвестыцыйнага банка UBS — аднаго з найбуйнейшых у свеце.

Гэты банк ужо шмат гадоў займаецца даследаванням пакупніцкай здольнасці — гэта значыць, суадносінаў зарплат і цэнаў — у розных сталіцах свету. Вынікі гэтых даследаванняў можна бачыць, дарэчы, на сайце www.ubs.com.

Сёлета паводле індэксу Біг Мак, самы лепш паказчык пасля амерыканскіх гарадоў, пра якія мы казалі напачатку, у швейцарскім Цюрыху: 14 хвілін, а таксама ў швейцарскім Базэлі і ў сталіцы Аўстрыі Вене — 15 хвілін. Са сталіцаў Цэнтральнай і Усходняй Еўропы найлепшы паказ-

чык у Празе — 42 хвіліны. У Братыславе індэкс роўны 54, а ў Бухарэсце і Кіеве амаль аднолькавы паказчык — прыблізна гадзіна 20 хвілін.

Натуральна, хацелася б даведацца — а які ж індэкс у Мінску?

На жаль, Мінск у спісе сталіц, які прыводзіць UBS, адсутнічае. Справа ў тым, што даследаванні праводзяцца толькі ў тых краінах, якія самі выказваюць жаданне ў іх удзельнічаць.

Аднак, можам паспрабаваць падлічыць хаця б прыблізна. Паводле звестак Міждзяржаўнага статыстычнага камітэта СНД, сярэдняя намінальная зарплата ў Беларусі ў першай палове году складала 112 долараў за месяц. Калі ўлічыць, што Біг Мак у Мінскай рэстаранцы McDonald's каштуе 2740 рублёў (а гэта ў пераліку прыкладна 1 долар 30 цэнтаў), дык значыць, сярэднестатыстычны беларускі працаўнік, які працаваў 24 дні па восем гадзінаў, зарабляў гэты Біг Мак больш за 2 гадзіны. Гэта лепш, чым у жыхара Найробі, але горш, чым у калумбійскай Багаце.

Чаму ўсё-ткі адмыслоўцы ўзялі за адзінку падліку Біг Мак?

Эканамісты лічаць гэты паказчык зручным, паколькі Біг Мак ёсць стандартнай ежай, і яго купляюць фактычна ва ўсіх краінах свету. Пры гэтым, цана яго ўнутры адной краіны таксама, як правіла, стан-

дартная і яе лёгка падлічыць у доларах.

Зразумела, мы не гаворым тут пра папулярнасць так званых фаст-фуду (хуткага харчавання) ці пра стаўленне антыглобалістаў да карпарацыі McDonald's.

Дарэчы, калі ўзяць блізка да індэксу Біг Мак паказчык —

колькі трэба працаваць, каб зарабіць на кілаграм хлеба, тут сітуацыя для беларусаў выглядае крыху лепей — прыблізна 30 хвілін. У Таліне гэты паказчык — 34 хвіліны, у Рызе — на дзесяць хвілін менш, у тым самым Лос-Анджэлесе — 16, а ў Цюрыху — усяго сем. Віталь ТАРАС, Радзё «Свабода».

■ УСЕ ЧАТЫРЫ КОЛЫ

Дзень кароткі тоіць небяспеку

26 верасня ў Мінскай вобласці дзяржаўная аўтаінспекцыя праводзіць адзіны дзень бяспекі дарожнага руху. У цэнтры яго — праблемы, звязаныя са скарачэннем дня.

З надыходам восені рэзка ўзрастае колькасць дарожна-транспартных здарэнняў з удзелам пешаходаў, веласіпедыстаў і гужавых павозак. Выклікана гэта ў першую чаргу змяненнем дня, пагаршэннем надвор'я, ажыўленнем руху на загарадных аўтадарогах — яшчэ ідзе жніўе і капаюць бульбу. Шмат здарэнняў адбываецца на змярканні і ноччу па віне саміх пешаходаў. У сувязі з гэтым дзяржаўная інспекцыя звяртаецца да вадзіцеляў і пешаходаў.

Паважаныя вадзіцелі!

Калі рухаецца ў цёмны час сутак або ва ўмовах недастатковай бачнасці, на механічных транспартных сродках, павінны быць уключаны фары далёкага або блізкага святла.

Пры сустрэчным раз'ездзе на адлегласці не менш за 300 метраў да транспартнага сродку, а таксама на большай адлегласці, калі вадзіцель сустрэчнага транспартнага сродку перыядычным пераключэннем святла фар пакажа неабходнасць гэтага, пераключаюць далёкае святло на блізкае.

Пры асляпленні вадзіцель

павінен уключыць аварыйную святлавую сігналізацыю і, не мяняючы паласы руху, знізіць хуткасць і спыніцца.

У гэты час года асабліва небяспеку ўяўляе туман.

Будзьце асабліва ўважлівымі ў цёмны час сутак у населеных пунктах і паблізу іх, дзе ўзрастае магчымасць з'яўлення пешаходаў, веласіпедыстаў і вазаў. Хуткасць вашага транспартнага сродку павінна выбірацца зыходзячы з бачнасці, стану праезнай часткі, надвор'я і нечаканага з'яўлення небяспекі.

Паважаныя пешаходы!

Вы павінны рухацца па тротуарах, пешаходных або веласіпедных дарожках або абочынах. А ў выпадку іх адсутнасці — па краі праезнай часткі на сусупраць руху транспарту.

Пераходзіць праезную частку дарогі трэба па пешаходных пераходах, а ў выпадку іх адсутнасці — на скрыжаваннях па лініі тротуараў або абочынах.

Пры адсутнасці ў зоне бачнасці перахода або скрыжавання пераходзіць дарогу трэба пад прамым вуглом да яе восі на участку, дзе дарога добра праглядаецца ў абодва бакі, упэўніўшыся ў бяспецы.

Выйшаўшы на праезную частку, пешаходы не павінны затрымлівацца або спыняцца, калі гэта не звязана з бяспечнай руху.

Аддзел інфармацыі «РГ».

■ ЦЭНЫ

Кошты выраслі

На 0,5 працэнта выраслі спажывецкія цэны ў Беларусі за першыя два тыдні верасня.

З пачатку года цэны выраслі на 17 працэнтаў пры гадавым прагнозе ўрада і Нацыянальнага банка 18—24 працэнты.

За студзень-жнівень і першыя два тыдні верасня 2002 года цэны ў Беларусі павысіліся на 24 працэнты.

Дзмітрый УЛАСАЎ, БелаПАН.

■ ВЁСКА

Развітаемся з мінулым?

МАЛАДЗЕЧНА. Калі паглядзець на спіс гаспадарак раёна нейдзе 15-гадовай даўнасці, то вока так і спатыкалася на такіх прывычных і распаўсюджаных паўсюль назвах, як калгасы імя Леніна і «Шлях Леніна», імя Жданава і імя Дзяржынскага, імя Кірава і імя Калініна, «50-годдзе Кастрычніка» і «За ўладу Саветаў»...

Першымі вырашылі адмовіцца ад нядабрай памяці гадоўнага сталінскага ідэалага Жданава гарадзілаўцы. Паступова калгасы развіталіся з адзінаццёвымі і аджыўшымі назвамі. Зніклі з карт раёна напаміны пра Леніна і яго паплечнікаў. З'явіліся гаспадаркі «Маркава», «Бацькаўшчына», «Селеўцы», «Бярэзіна», «Сасноўка»... Але частка сельгаспрадпрыемстваў па-ранейшаму прытрымлівалася

■ ГРОШЫ

«Паперак» паболела

Аб'ём грашовай масы ў Беларусі на 1 жніўня склаў 2,8 трлн. рублёў і павялічыўся за студзень-ліпень 2003 года на 40 працэнтаў пры росце спажывецкіх цэн за гэты перыяд на 16,2 працэнта.

Аб'ём наўных грошай у абарачэнні склаў на 1 жніўня гэтага года 803,6 млд. рублёў.

Аляксей АРЭШКА, БелаПАН.

Курсы валют НБ РБ

	18.09 руб.	25.09 руб.
Долар ЗША	2102,00	2105,00
Еўра	2348,56	2412,12
Злоты	524,06	537,33
Літ	680,30	698,06
Расійскі рубель	68,51	69,12

«Вулічныя» курсы ў Маладзечне
Долар

2100/2100 2100/2125

Маладзечна

Цэны на рынку

Прадукты	Цана (руб.)	17.09	24.09
Кілабаса с/вэндж, 1 кг ..	12500	12630	
Сасіскі, 1 кг	4200	4130	
Селядзец, 1 кг	2800	2800	
Рыс, 0,9 кг	780	780	
Грэчка, 0,9 кг	1300	1300	
Цукар, 1 кг	1310	1310	
Яйкі курыныя, 1 дзес.	1100	1150	
Алей, 1 л	2000	2000	
Маянэз, 200 г	460	490	
Кава «Пеле», 100 г	2200	2200	
Шпроты, бляшанка 160 г .	750	800	
Соус там.«Мінскі», 0,5 л	870	800	
Цыбуля рэпчатая, 1 кг ..	850	750	
Капуста, 1 кг	250	200	
Морква, 1 кг	500	550	
Лімоны, 1 кг	1800	1650	
Апельсіны, 1 кг	1900	1900	
Памідоры, 1 кг	900	850	
Перац, 1 кг	750	750	
Кавуны, 1 кг	450	400	
Яблыкі, 1 кг	1000	800	

Сялянскія прадукты

Малако, 1,5 л	730	750
Смятана, 1 л	2000	2600
Масла, 1 кг	5000	5000
Тварог, 1 кг	1700	2000
Яйкі курыныя, 1 дзес.	1700	1500
Бульба, 1 вядро	2600	2500
Яблыкі, 1 кг	1000	1000
Журавіны, 5-літр. вядро ..	12000	10000

■ ЗАМЕЖНЫЯ СУВЯЗІ

Беларусь—Тайвань

Прадстаўнікі тайваньскіх і беларускіх прадпрыемстваў дамовіліся ў Мінску аб узамежных заказах на пастаўку прадукцыі на агульную суму 170 тысяч долараў ЗША.

Прагназуецца, што ў перспектыве патэнцыяльны аб'ём здзелак можа скласці 6 млн. долараў. Па ацэнцы кіраўніцтва дэлегацыі дзелавых колаў Тайваня, якая наведвала Беларусь 13—17 верасня, перамавы ў Мінску «прайшлі паспяхова і перавысілі чаканні бізнесменаў Тайваня». Пра гэта паведамілі БелаПАН у Тайбэйскай гандлёва-эканамічнай місіі ў Мінску.

У працы біржы ўдзельнічалі прадстаўнікі 44 тайваньскіх кампаній, Прадстаўніцтва экспартна-імпартнага банка Тайваня ў Варшаве, Тайваньскай асацыяцыі машынабудавання, а таксама Асацыяцыі трыкатажу, экспартэраў і імпартэраў Тайбэя па працы з краінамі Цэнтральнай і Усходняй Еўропы і СНД. З беларускага боку ўдзел у перамовах узялі 260 чалавек, якія прадстаўлялі больш чым 200 прадпрыемстваў і арганізацый.

Ірына САЗАНОВІЧ, БелаПАН.

РУП «Ніва-30С» закупляе ў насельніцтва буйную рагату жывёлу сярэдняй і ніжэй сярэдняй ужомленасці.
Т. у Смаргоні 22660.

НАРКАЛОГІЯ
Перайраванне запою.
Амбулаторны прыём (ананімна).
Маладзечна, вул. Чкалава, 5 (басейн)
Тэл. 36136, (8-029) 7743373.
Ліц. №006 МНС РБ ад 20.05.1998 г. да 20.05.2003 г.

ПЯЧАТКІ, ШТАМПЫ, ГРАВІРОўКА
г. Маладзечна, вул. Буйніцкага, 63,
тэл./факс 54402. ТДА «ВІЗІТ».
Ліц. №006 МНС РБ ад 20.05.1998 г. да 20.05.2003 г.

Шымону Перэсу – 80

Святкаванне 80-годдзя з дня нараджэння аднаго з самых знакамітых нашых землякоў ураджэнца валожынскага Вішнева Шымона Перэса на гэтым тыдні застаецца ў цэнтры ўвагі ўсіх вядучых СМІ свету

21 верасня з юбілеем былога прэм'ер-міністра Ізраіля, аднаго з лідэраў партыі працы «Авода» і Сацыялістычнага інтэрнацыянала павіншавалі былыя або сённяшнія лідэры практычна ўсіх краін «Ад Аўстрыі да Анголы», — піша «The New York Times». У тым ліку Біл Клінтан, Міхаіл Гарбачоў і дзейсны прэм'ер-міністр Ізраіля Арыель Шарон.

Заслугі Перэса перад Ізраілем і светам прызнаюць як сябры, так і сапернікі.

Перэс пачаў палітычную кар'еру яшчэ ў канцы 1940-х, у камандзе легендарнага ізраільскага прэм'ера Бэн-Гурыёна. Пасля ён прызначаўся міністрам абароны, галавой МЗС, двойчы выконваў абавязкі прэм'ера. Але «зорны час» Перэса — гэта 1993 год, тады ён быў «другім нумарам» у камандзе Іцхака Рабіна. Дзякуючы намаганням Перэса Ізраіль падпісаў пагадненне з Арганізацыяй вызвалення Палесціны, з Ясірам Арафатам. Год пазней Перэс, Рабін і Арафат становяцца нобелеўскімі лаўрэатамі. Яшчэ праз год Рабін заб'юць.

«Я веру ў тое, што мір настане ў самым блізім будучым, нягледзячы на ўсе цяжкасці і праблемы. Таму што ў ізраільцыянаў і палесцінцаў няма іншай альтэрнатывы, акрамя як жыць у згодзе», — кажа Шымон Перэс. На словах юбіляра, ён мае намер заставацца ў вялікай палітыцы.

15 студзеня 1998 года Сямён Перскі, а цяпер ужо славыты на ўвесь свет палітык і міратворца Шымон Перэс зноў піў ваду з вішнеўскай студні.

У год нараджэння Сямёна Перскага, будучага Шымона Перэса, у Вішневе жыло каля 200 яўрэйскіх сем'яў. Яго бацька працаваў лесніком і зрэдку бываў дома. Таму Сямён прывязваўся да дзеда — вясёлага шаўца, знатака святой кнігі Торы і яўрэйскай паэзіі. Дзед, па словах Перэса, быў крыніцай мудрасці.

Сямён на ўсё жыццё палюбіў паэзію. У 9 гадоў у Вішневе напісаў свае першыя вершы. Некаторыя з іх ён паслаў Хаіму Нахману Бяліку — вялікаму нацыянальнаму паэту. Бялік адказаў хлопчыку, адзначаючы яго адоранасць.

Усе вішнеўскія яўрэі былі сіяністамі і марылі трапіць на святую зямлю Палесціны. У 1931 годзе такі выпадак выпавіў бацьку Сямёна. А праз два гады, разбагацеўшы на гандлі збожжам і адчуўшы, што цвёрда стаіць на нагах, ён выклікаў да сябе жонку і дзяцей. Вясной 1933 года маці з Сямёнам і яго малодшым братам Прышам далучылася да галавы сям'і.

Фота Bymedia.Net

Перэс — бацька арміі Ізраіля

Армія Ізраіля, адна з лепшых армій у свеце, стала такой за нейкі дзесятак-паўтара год. У першую чаргу дзякуючы выключна цывільнаму чалавеку, ураджэнцу Валожыншчыны Шымону Перэсу.

Пасля вяртання ў 1952 годзе з Амерыкі, дзе Перэс знаходзіўся на дыпламатычнай рабоце і адначасова вучыўся ў Гарвардзе, ён становіцца генеральным дырэктарам Міністэрства абароны Ізраіля. У той час перад ім стаяла задача не толькі замацаваць абарончую здольнасць узброеных сіл, але і закласці падмурак ізраільскай абарончай прамысловасці.

На гэтай пасадзе, яшчэ не дасягнуўшы 30 год, Перэс здолеў падпарадкаваць свайму кантролю значную частку дзяржаўнага бюджэту, а паступова — і прамысловасці Ізраіля, якая стала выконваць шматлікія заказы. Гэта пасада з'явілася важнай прыступкай у яго ўзыходжанні па палітычнай лесвіцы, паколькі садзейнічала яго фарміраванню як кіраўніка.

Несумненна, што з тых, хто займаў пасаду генеральнага дырэктара, найбольшы след пакінуў менавіта Перэс. На працягу 10 год службы у Міністэрстве абароны ён характарызаваўся (і ў якасці пахвалы, і ў якасці асуджэння) як «выканаўца», «тэхна-

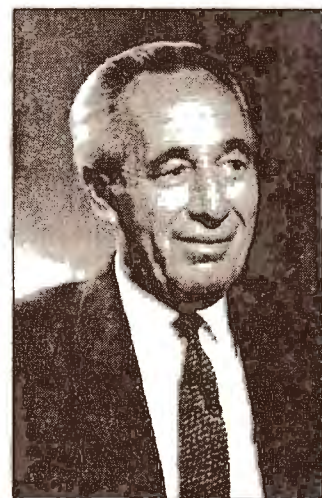
рат нумар 1», «прапаведнік мадэрнізацыі». Сябры Перэса лічылі, што ён ператварыў навуковыя даследаванні, развіццё і вытворчасць у галіне абароны ў рычаг для абнаўлення цывільнай прамысловасці Ізраіля. Праціўнікі абвінавачвалі яго ў стварэнні «ваенна-прамысловага комплексу, які з'ядае вялізную долю грамадскіх сродкаў».

Так ці іначэй, але менавіта Перэс адыграў ключавую ролю ў стварэнні авіяцыйнай, электроннай і абарончай прамысловасці, рэарганізаваў навукова-даследчую працу ў ваеннай сферы. Ён прыклаў нямала намаганняў у пошуках крыніц забеспячэння тымі відамі зброі,

вытворчасць якіх не маглі быць наладжаныя ўнутры краіны. Ужо ў 1954 годзе ў яго атрымалася зрабіць заказ на пастаўку першых самалётаў і танкаў з Францыі. Пры гэтым ён змог умацаваць стасункі з тымі французскімі дзяльцамі, хто быў звязаны з Міністэрствам абароны.

Пазней ён суправаджаў Бэн-Гурыёна падчас яго сакратнай паездкі ў Парыж для канчатковага ўзгаднення сумесных ваенных дзеянняў перад нападам на Егіпет у 1956 годзе. Пасля заканчэння той вайны Перэс быў узнагароджаны французскім ордэнам Ганаровага легіёну.

Мікола ГАЙДУК.

1923. Шымон Перэс (Сямён Перскі) нарадзіўся ў Вішневе Валожынскага павета.

1934. Сям'я эмігрыруе ў Палесціну.

1977. Становіцца лідэрам працоўнай партыі «Авода» і прэм'ер-міністрам Ізраіля.

1984. Прэм'ер-міністр першай паловы перыяду кіравання кааліцыйнага ўрада партыі «Авода» разам з партыяй «Лікуд».

1986. Прадстаўнік прэм'ер-міністра ва ўрадзе Іцхака Шаміра.

1988. Міністр фінансаў у новым кааліцыйным урадзе.

1992, чэрвень. Міністр замежных спраў.

1993, 13 верасня. Падпісвае мірнае пагадненне ў Осла.

1994, 10 снежня. Атрымлівае Нобелеўскую прэмію міру разам з палесцінскімі лідэрамі Ясірам Арафатам і Іцхакам Рабіным.

1995, лістапад. У сувязі з забойствам Рабіна становіцца новым прэм'ер-міністрам.

1996, 21 мая. Прайграе выбары на пасаду прэм'ер-міністра Бэнджаміну Нетаніяху.

У «Гармоніі» са светам

МАЛАДЗЕЧНА. На мінулым тыдні ў пасёлку Чысць прайшоў «круглы стол» па абмеркаванні пытанняў працы з «праблемнымі» падлеткамі. Арганізатарам выступіла грамадскае сацыяльна-спартыўнае аб'яднанне «Гармонія».

На сёння ў Чысці жыве больш за 5000 чалавек. З іх 1800 — непаўналетнія. Рост правапарушэнняў з боку падлеткаў, на думку «Гармоніі», у складзенай уваходзяць выкладчыкі сярэдняй школы, мастацкіх і спартыўных устаноў, дэпутаты мясцовага савета і

грамадскія актывісты, звязаны з адсутнасцю альтэрнатывы хуліганству і распійцю алкаголю. А таму арганізатары праекта «Грамадская дапамога «праблемным» падлеткам» праводзяць вячэрнія рэйды, сустрачкі з сем'ямі, каб прыцягнуць іх да ўдзелу ў творчых гуртках альбо спартыўных секцыях.

Гэта практыка мае вынікі. Старшыня ГССА «Гармонія» — выкладчык сярэдняй школы Уладзімір Звернік трэніруе каманду з 14 чалавек па плаванні. Уладзімір Іванавіч прызнаецца, што не ўсе яны перспектыўныя спартсмены,

але ж кожнаму з іх патрэбна падтрымка і шанс на лепшае жыццё. Гэты чалавек усімі сіламі стараецца падарыць шчаслівы імгненні дзяцінства сваім вучням. За лета было праведзена адкрытае першыняцтва па веласіпедных гонках, спаборніцтва па плаванні з камандамі сталічнай школы. На іх мясцовы вучань Саша Маўрын заняў першыя тры месцы. Каманда павявала ў мінскай басейне «Лакаматыў», парках Купалы і Горкага. У планах — экскурсіі па Беларусі і замежжы.

Нехта скажа, што ўсё гэта дробязі для невялікай купкі «шчасліўчыкаў». Так, дробязі... Але менавіта з такіх дробязяў і пачынаюцца вялікія справы. Калі кожны з нас задумаецца і азірнецца навокал, то ўбачыць сотні пар самотных вачэй, якім неабходна дапамога.

Ян АКУЛІН, студэнт факультэта журналістыкі БДУ.

Дзе памяць кроўная жыве...

МАЛАДЗЕЧНА. 19 верасня пад дахам Палаца культуры прайшоў прэзентацыя гісторыка-дакументальнай хронікі «Памяць» горада Маладзечна і Маладзечанскага раёна.

Выхад хронікі ў свет папярэднічала рушчывая праца гісторыкаў, навукоўцаў, кіраўнікоў навуковых устаноў і прадпрыемстваў на працягу 10 гадоў. Падмурак гэтай унікальнай кнігі заклаў сваімі артыкуламі вядомы краязнаўца Геннадзь Кахановіч. Яго сын Аляксандр, загадчык кафедры гісторыі Беларусі Белдзяржуніверсітэта, з гонарам прадоўжыў справу бацькі. Па словах прысутных, выхад кнігі ажыццявіўся дзякуючы намаганням Любові Карповіч, якая першай узняла слова. У яе голасе адчувалася хваляванне. І не дзіва, бо гэта кніга стала працай яе жыцця.

Прамовы вядомых краязнаў-

цаў і навукоўцаў суправаджаліся паказам выдатных мясцін Маладзечаншчыны на вялікім экране. Так старонку «Пад каронай Расійскай імперыі» прэзентаваў рэдактар альманаха «Курфрак Віленшчыны» Міхась Казлоўскі, а пра падзеі 1941 — 1945 гадоў расказваў Георгій Хадасевіч, які ўдзельнічаў у вызваленні горада.

Акрамя таго, прысутных зараджалі добрым настроем выступленні хору музычылішча імя Агіяскага пад кіраўніцтвам В. Кахановіч, танцавальнага ансамбля Палаца культуры пад кіраўніцтвам Л. Барысевіч, а таксама ансамбляў народных песень «Маркаўчанка» і «Самаходы». Асабліва прыемна, што прэзентацыя кнігі супадае з вераснёўскімі днямі беларускай пісьменнасці, бо напісана яна на роднай мове і нясе ў сабе разгадку многіх таемніц гісторыі і культуры нашага краю.

Ян АКУЛІН, студэнт журфака БДУ.

■ ЛЁСЫ

Не збіцца з дарогі жыцця

ВІЛЕЙКА. Жыццё ў сярэдняй школе № 3 ідзе сваім парадкам. Нехта заканчвае вучыцца, хтосьці толькі пачынае. І, здаецца, ніякіх навін. Але сярод тых, хто сёлета апынуўся ў сценах школы, ёсць два падлеткі, якія прымушаюць пра сябе гаварыць, а іх лёсы балюча сціскаюць сэрца.

Братам Андрэю і Алегу па 15 год. 7 класаў яны скончылі ў сярэдняй школе № 4. Сёлета раённы аддзел адукацыі накіраваў хлопцаў на вучобу ў трэцюю школу, чацвёртая — ужо гімназія. І, магчыма, сваю рэпутацыю яна не хоча пахіснуць такімі выхаванцамі, як Алё і Андрэй.

Хлопцаў выхоўвае маці. Працуе яна на заводзе “Зеніт” фрэзерушчыцай. Зарплата Людмілы ў сярэднім складае 130 тысяч рублёў. Зразумела, што гэтага дастаткова толькі на самае неабходнае. І каб не дапамога яе дзвюх сяспёр і брата, то нават цяжка падумаць, што б магло быць з гэтай сям’ёй. З бацькам дзяцей Людміла разведзеная. Яна кажа: “Ён застаўся без прапіскі, без працы. Уладкавацца на работу ў такім становішчы няпроста. Таму жыў, дзе прыходзілася: у пад’ездах, падвалах. Там і харчаваўся чужымі нарыхтоўкамі на зіму. За крадзяжы яго пасадзілі. Аднак пасля вызвалення кола падзей паўтарылася, і ўжо неаднойчы”.

У пачатковых класах Алё і Андрэй вучыліся добра: у першага была толькі адна “чатырчка”, у другога — тры. Сяброў у хлопцаў было шмат. Але жыццё, калі кожны дзень адчуваеш недахоп таго, што ёсць у сяброў (цёплая прыгожая куртка, модныя красоўкі), дало аб сабе ведаць. Адноічы браты з яшчэ двума падлеткамі скралі веласіпеды. Пазней яны прызналіся, што крыўдна было, калі бачылі, як іх сябры едуць на Салдацкае возера на веласіпедках, а самім даводзілася ісці заду па пешшу.

Андрэй і Алёга асудзілі на 2 гады. Для праходжання пака-

Пятнаццацігадовы падлетак Алё у сябе дома, у аднапакёвай кватэры.

Фота Яўгені МАНЦЭВІЧ.

рання адправілі ў Бабруйскую выхаваўчую калонію для непаўналетніх. Там іх чакала сваё жыццё, свае законы, адзін з якіх — дзедаўшчына. І каб яна не кранулася братаў, пад сваю апеку іх узяў старэйшы па ўзросту віліянчанин, які таксама знаходзіўся там. Дзякуючы яму лёс так званых “баланджэраў”, якія выконвалі розную брудную працу (мылі чужыя шкарпэткі, прыбіралі туалеты), хлопцаў мінуў. Але цётка хлопцаў Алёна гаворыць, што такі “універсітэт” мог прынесці карысць. Аднак хлопцы кажуць, што больш такога не паўтарыцца, у калонію яны ўжо не вернуцца.

Вельмі ўжо заселі ў памяці тыя няпісаныя законы, пра якія Алёга мог раскаваць маці да паўночы. У сталойцы стаяў

доўгі стол. Садзіліся за яго хлопцы адзін за адным. І пакуль сядзе апошні, першы ўжо павінны пад’есці і вызваліць месца. Адноічы на Вялікідзень у сталойцы падалі катлеты. Доўга сядзелі хлопцы, і ніхто не рашаўся есці першым, бо самага нецярплівага потым назавуць “баланджэрам”. Але пасля таго, як пачатак быў кімсьці пакладзены, усе, бо надта галодныя, з неймавернай хуткасцю наляцелі на прыгатаванае.

У калоніі вельмі не любілі даносчыкаў. Калі нехта, баючыся кар’еры, раскажа выхавацелю аб парушэнні парадку, таго абавязкова пакараюць, толькі ўжо самі хлопцы. Так, былі выпадкі, калі выкідалі чалавека з акна, нават выкопвалі вока.

Алё і Андрэй ігралі ў ансамблі: абыдва на гітарах, а Алё яшчэ і на клавійных і ударных. Дарэчы, навучыўся ён гэтаму там жа, у калоніі. Пасля выступлення іх маглі ўзнагародзіць, напрыклад, выездам у горад для паліву кветак, зааду і на рэчку пакупання звязіць.

Вызвалілі братаў умоўна-датэрмінова за добрыя паводзіны і актыўны ўдзел у грамадскім жыцці калоніі больш як за год да канца іх тэрміну. Аднак Алегу яшчэ на месяц давялося затрымацца за зробленыя на руках татуіроўкі.

Цяпер браты вучацца ў новай школе, заводзяць знаёмствы з новымі сябрамі, якіх, дзякуючы хоць і не вельмі добрай, але славе, стала яшчэ больш. Настаўнікі ставяцца да іх пазнаёму: нехта з насцярожнасцю, хтосьці бачыць у гэтых дзеяннях добрыя і шчырыя сэрцы. Але ўсе без выключэння дапамагаюць ім перамагчы тое цяжкае становішча, у якое яны трапілі.

Аднаго разу браты не прыйшлі на хімію. Трывога за хлопцаў прабегла па школе. Пазней, трымаючы ў руках сшыткі па хіміі і па фізіцы для 8 класа, маці Алёга і Андрэя сказала: “Перада мной стаяў выбар: купіць ім хлеб ці сшыткі. Сшыткі я не купіла, вось хлопцы і пабаяліся прыйсці на ўрок”.

Усе спадзяюцца на лепшае. Хаця маці не думае, што сыны будуць добра вучыцца. “Толькі б у школу хадаілі,” — кажа яна. Аднак хлопцы не безнадзейныя, у іх ёсць здольнасці да музыкі, яны добра малююць. Алё праз нейкі час нават хоча стварыць сваю групу...

Калі да канца тэрміну браты ўчыняць новае злачынства, то іх зноў асудзяць. На новы тэрмін, да якога далучаць яшчэ і той, што застаўся пасля ўмоўнага вызвалення.

Яўгені МАНЦЭВІЧ.

■ НЯВЫДУМАНЫЯ ПІСТОРЫ

Дзяды-псіхолагі

На аўтобусным прыпынку “Санаторый Нарач” поўна народу. Людзі ад’язджаюць з курорта. Вядуць прыціпаную размову. На адной лавачцы сядзяць чатыры немаладыя ўжо мужчыны.

Падыходзяць новыя і новыя пасажыры, маладыя. За выключэннем некаторых, моўчкі праходзяць каля ветэранаў, не вітаюцца.

Адзін дзядок прапанаваў: — Не вітаюцца з намі, дык мы будзем гаварыць ім словы прывітання.

— Ты такое прыдумаў, дык табе і пачынаць, — сказаў сусед.

Вось падыйшла з клумкам маладая жанчына. Параўнялася з ветэранамі, не сказала ні слова. Дзядок прыўзняўся, пакланіўся і вымавіў: “Добры дзень!”

Адказу не было.

Ішоў жывавы юнак. Перад ім пакланіўся другі дзядок. З вуснаў зляцела слова “здравствуйце”.

У адказ цішыня.

Напэўна, іншаземцы, не разумеюць славянскіх моў.

Потым дзядулі казалі: “Guten Tag”, “Labo dziena”, ды на іншых мовах, але таксама цішыня.

— Чаго вы ад іх хочаце, — прамовіў трэці дзядуля. — Адвыклі некаторыя людзі вітацца. Пра такіх я чытаў у зборніку вершаў Уладзіміра Ермалаева:

Дзяліўся дзед сваёй трывогай:

Маўляў, усюды справы дрэнны.

— Як гэта так? Ідзе дарогай —

І не пачуеш “добры дзень!”

На карані зчлывасць сохне Ці немата бярэ людзей?..

Свіння свінню сустрэне —

рохне,

А чалавек маўчком ідзе.

Вунь стаяць тыя, хто прайшоў каля нас, старых, моўчкі. Прадэкламуй гэты верш яшчэ раз, на поўны голас. Каб пачула больш народу.

Верш прагучаў. Ці дойдучы яго словы да тых, хто не вітаецца пры сустрэчы, хоць бы і з незнаёмым.

Міхась ЧАРНЯЎСКІ.

■ ДУМКИ ЎСЛЫХ

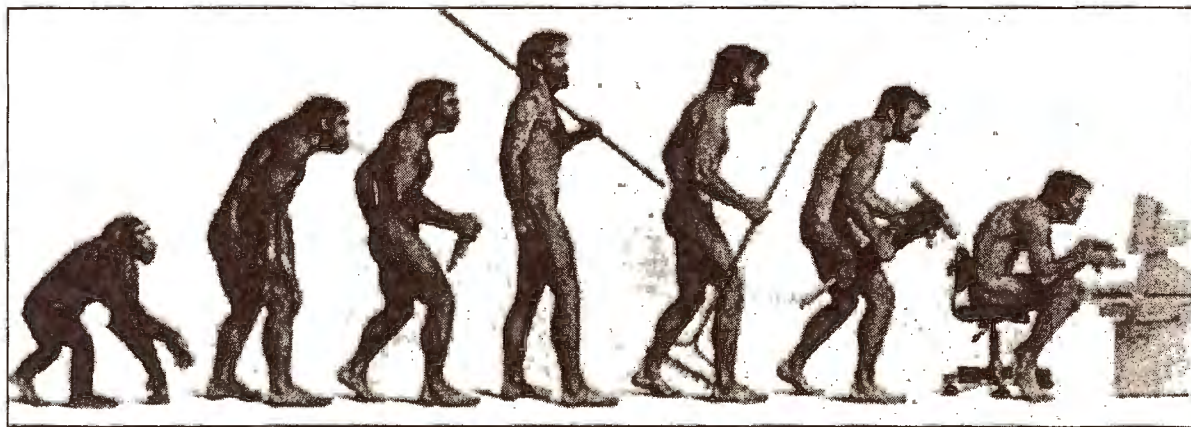
Віртуальнасць — міф ці рэальнасць

Сёння стала надта модным разважаць аб карысці і шкодзе камп’ютэрных гульняў і віртуальных тэхналогій. З мноства разнастайных доказаў толькі адзін, здаецца, прызнаецца ўсімі: кепска, калі віртуальны свет пачне замяняць людзям рэальнае жыццё.

Гэты факт не выклікае сумненняў ні ў фантастаў, ні ў журналістаў, ні ў чытачоў... А чаму? Давайце крыху пафантазіруем і ўявім сабе на хвілінку, што ўсё ж такі вучоным удалося змадэліраваць камп’ютэрную рэальнасць, у якой можна жыць, працаваць, харчавацца... Людзі пачалі праводзіць там шмат часу. Сталі гуляць у рэалістычныя гульні, дзе фіналам не будзе лятальны канец, вандрунічаць па знакамітых кутках свету і планетах, выдуманых дызайнерамі. Сталі есці далікатэсы, займацца віртуальным сэксам, тым самым знішчыўшы пагрозу СНІДу, хадаіць на працу ў віртуальныя офісы — тан-

на і практычна. Такім уяўляюць сабе будучыню пісьменнікі-фантасты. Дарэчы, даволі рэалістычна ўяўляюць. Засталося толькі разабрацца — жакліва гэта ці, нармальна.

Тыя, хто на баку ідэі апакаліпсісу, пачынаюць звычайна са стэрэатыпажнага выслода: “Але ж гэта ўсё несапраўднае і штучнае!”. Ці заўсёды гэта дрэнна? Зносіны паміж людзьмі застаюцца такім ж жывымі. Чалавек — ён і ў тэлефоннай трубіцы чалавек. А калі даць яму магчымасць усміхнуцца, памахаць рукой, дык і ўвогуле выдатна. Тыя, у каго ёсць доступ да Інтэрнэту, рэдка пішуць пісьмы на паперы. І ўсіх гэта задавальняе, таму што адказваюць на электронныя пісьмы ў дваццаць разоў больш і ідуць яны ў дваццаць тысяч разоў хутчэй... Гэта значыць, што традыцыйнай пошце з імі не канкурываваць. І здаецца, свет не стаў горшым ад таго, што мы можам абыходзіцца без марак і канвертаў? Можна, чалавецтва перастане весці войны за рэсурсы, паліць

Дарога ў віртуальнасць — шлях у будучыню?

у такой колькасці нафту і высякаць лес.

Яшчэ заўсёды ўзгадваюць пра здароўе, якое абавязкова павінна пашкодзіцца. Няўжо? Харчавацца ў віртуальнасці можна яшчэ лепш, забыцца пра праблемы з недахопам вітамінаў, гастрыт і дыябет. Я ўжо не кажу пра алкагольнае атручванне. Больш складанае пытанне — псіхічны стан чалавека. М’яжа паміж рэальным і віртуальным светам даволі празрыстая, і ёсць магчымасць

іх пераблытаць. Справа тут заключаецца ў нестабільнасці і ненадзейнасці віртуальнасці. Кожны з нас, напрыклад, ведае, што з-за павароту на цябе не выскачыць дыназаўр, з неба не ўпадзе карова, а сусед па пляцоўцы не акажацца вампірам. А ў камп’ютэрным свеце можна змадэліраваць усё, што жадаеш. Не тое, што б гэта было не прыемна, але ж можна стамацца. Пабегаць удзень па выдуманых гарадах — выдатна, але ж паспаць захочацца ў сап-

раўдным свеце. Таму ёсць стымул вярнуцца ў “нармальны” свет — так больш спакойна.

Мне здаецца, не трэба баяцца новых тэхналогій і адкрыццяў. Хто ведае, можа віртуальнасць — гэта і ёсць тыя лекі ад экалагічных праблем, голаду, СНІДу, мо, нават і вайны, якіх так не хапае чалавецтву?..

Тэхналагічны падмурак закладзены. Засталося ўсяго некалькі крокаў.

Ян АКУЛІН, студэнт факультэта журналістыкі БДУ.

Дровы з восені рыхтуюць

Рыхтуй летам сані, а зімой калёсы, гаворыць народная мудрасць. Пераклаўшы яе на свой лад, запаслівыя вяскоўцы і гараджане, у дамы якіх пакуць што не прыйшоў газ, пачалі нарыхтоўку дроў.

“Бульбу выкапваем – і ў дровы”, – прысеўшы на прызбе хаты пасля цяжкага працоўнага дня, гаварылі мужчыны ў нашай вёсцы. А дзесяці ў сярэдзіне кастрычніка, пачатку лістапада і сапраўды, узброіўшыся піламі і сякерамі, спяшаліся, пакуль снег не лёг, у лес.

Адзін з такой работай не справіўся, таму сусед дапамагаў суседу, брат – брату і праз нейкі час ля платоў на вуліцы ляжалі цэлыя штабелі бярвенняў. На наступны тыдзень іх ператваралі ў цурбаны, затым – у дровы, ад якіх у адзін і той жа час пахла свежасцю, лесам, смалой.

З цягам часу вёска пастарэла, і ў дварах усё радзей і радзей чуюцца цюканне сякер. Вяскоўцы сталі аддаваць перавагу дрывам гатовым. Кажуць, танней купіць, чым заняць дзялянку ў лесе, наняць людзей, транспарт, каб іх вывезці. Тыя ж, каму дазваляюць сілы і магчымасці, па-ранейшаму спраўляюцца самастойна. Адзін складаметр дроў пры гэтым, напрыклад, у Багданаўскім лясніцтве Валожынскага раёна абыходзіцца вяскоўцам у 2 тысячы рублёў. А вось у Мядзельскім раёне, як расказалі ў Дзяржаўнай прыродаахоўнай установе “Нацыянальны парк Нарачанскі”, той, хто займаецца саманарыхтоўкай, плаціць за кубічны метр лесу толькі 70 рублёў, такая ж колькасць, але з паслугамі лясніцтва, абыдзецца ў 5 тысяч.

Можна купіць і гатовыя дровы, якія ёсць ва ўсіх раённых канторах паліва. У Маладзечанскай, напрыклад, адзін складаметр цурбаноў пілаванах абыдзецца кліенту ў 8 тысяч рублёў, а дроў колатых – 10. Чаргі пры гэтым няма ніякай, як і транспартных праблем, паліва ў двор можна даставіць тэхнікай гэтай арганізацыі.

Акрамя таго, амаль у кожным раёне ёсць цэхі, піларамы, якія займаюцца распілоўкай лесу. Некандыцыю, або абрэзкі, яны з задавальненнем прадаюць насельніцтву па чыста сімвалічных цэнах.

А ў Гародзькаўскім сельсаве-

Віктар Бажко жыве ў вёсцы Вязавец, што ў Маладзечанскім раёне. Як і кожны дбайны гаспадар, мае ў двары не адзін клад дроў, нарыхтоўку якіх лічыць мужчынскай справай.

Фота Марыны СЛІЖ.

це Валожынскага раёна запасы дроў людзі робяць за кошт сумеснага беларуска-літоўскага прадпрыемства. Стравяны лес рабочы адпраўляюць на будоўлі, а тое дрэва, што не ад-

павядае стандартам, прадаюць вяскоўцам. Лесавоз каштуе 40-45 тысяч рублёў, у суму ўваходзіць і распілоўка, якую паспелі робяць прама ў дварах пакупніка.

Асобныя кемлівыя вяскоўцы паспелі купіць за гэты час па некалькі лесавозаў дроў, бо запас, як кажуць, бяды не чыніць.

Марына СЛІЖ.

Механічны дрыпасек

Кожны з нас хоць раз у жыцці калоў дровы ці глядзеў, як гэта робяць іншыя. Памятаеце: ставім цурбан на калодку, узнімаем сякеру, апускаем на цурбан і пачынаем усё спачатку. Цяжкая праца, што ні кажы. Асабліва калі бярвёны сукаватыя.

Не ўсе ведаюць, што аблегчыць жыццё можа машына-калун. У раённых арганізацыях, што нарыхтоўваюць паліва, карыстаюцца выключна імі. У Маладзечанскім гарпалівазбыце такія дзве. Адно ўсталювалі 12 гадоў таму. Уяўляе з сябе калодку з калунам, які прыкладна раз на секунду апускаецца ўніз. Робочаму трэба толькі мець спрыт, каб падставіць цурбан пад патрэбным вуглом.

Другая машына працуе ў гэтай арганізацыі толькі 2 гады. Яна адпавядае ўсім пат-

рабаванням тэхнікі бяспекі, атрымаць траўму амаль немагчыма. Рабочы кладзе кавалак бярвяна за агароджу, яно падае ў жолаб, металічны цыліндр цісне яго на калун, і гатовыя цурачкі выпадаюць вонкі праз адтуліны. Прадукцыйнасць – 15 кубаметраў за змену. Паспявай толькі збіраць.

Маладзейшыя заказчыкі аддаюць перавагу рэзаным дрывам, пенсіянеры купляюць колатыя. Найбольшы попыт на елку, бярозу заказваюць рэдка, пераважна для лазняў. Але яе паступае мала: вакол Маладзечна ўсыхаюць яловыя лясы, і лясгас стараецца найперш збыць елку.

Бярвёны ў такіх арганізацыях таксама ніхто ўручную не піле. Ёсць машына, якая наразе цурбаны даўжынёй 32 ці 50 см (па жаданні заказчыка).

Святлана ЦІШКО.

Андрэй Ульянка працуе на дрываколе Маладзечанскага гарпалівазбыту паўгода. Кажы, што ніякіх прафесійных сакрэтаў не мае. Чым меншы перакуры, тым большы заробак.

Фота Святланы ЦІШКО.

Дзе бяруць турысты дровы?

“Неразумнае пытанне, – скажаце вы. – І без таго зразумела, што ў лесе”. “А вось і не заўсёды”, – прырэчыць прэзідэнт маладзечанскага турклуба “Пілігрым” Сяргей Бялкоў, які пра дровы, здаецца, ведае ўсё. Сёння ён згадзіўся падзяліцца з намі сваім досведам.

Звычайна турысты шукаюць дровы на месцах стаянак. Але на такіх вялікіх мерапрыемствах, як турэлёт ці фестываль, арганізатары купляюць іх для ўсіх камандаў ў лясніцтве. Здавалася б, зручна. Але лясніцтва прывозіць часам тоўстыя бярвёны: не ў кожнай камандзе знойдзецца піла, каб іх распілаваць. Да таго ж яны бываюць сырныя.

Самай нізкай якасці, на думку Сяргея Бялкова, яловыя і сасновыя дровы: ад іх шмат дыму, забіваюць коміны. Добрыя толькі для рамантыкаў, якім падабаецца траскаць вогнішча з іскрамі. Лепшай якасці дубовыя і ясеневыя, але яны даюць столькі цяпла, што выгараюць цагліны ў печы. Найбольш прыдатныя для ляснога вогнішча і для печкі бярозавыя дровы, але ў нашым рэгіёне самыя распаўсюджаныя хвойныя пароды дрэў. Царскія дровы – альховыя: гараць роўна, без іскраў і дыму, не трашчаць. Па цеплааддачы саступаюць толькі бярозавым і дубовым. Ім сапраўды пастаўлялі для царскага двара.

Навіткам у турызме бывае цяжка распаліць вогнішча пасля дажджу. Сакрэт у гэтай справе адзін: распалка павінна быць сухой. Калі не захавалася сухіх паленцаў, трэба раскалоць адно з іх і нашчапаць лучыны з сярэдзіны. А пра тое, што добра гарыць бяроза і смала, ведаюць, мусіць, усе.

Шмат што залежыць ад запалак. Турысты невысокай думкі пра барысаўскія і пінскія. Любяць расказваць такі анекдот. Вялікая Айчынная вайна. Партызаны прымацавалі да рэйкаў узрыўчатку і спрабуюць падпаліць бікфордаў шнур. Запалкі шыпяць і гаснуць, а нямецкі патруль набліжаецца. Немцы:

– Хальт! Партызанен?

– Мы.

– Барысаўдрэў?

– Так.

– А, дафай, дафай, – спакойна адказваюць немцы і ідуць далей.

У паходах Сяргей Бялкоў раіць карыстацца запалкамі спецыяльнага прызначэння. Запалка пляскатая, утрая даўжэйшая за звычайную, гарыць 7 секунд, добрая для непагадзі. Дванаццаць штук каштуюць 2500 рублёў.

У гарах ці невялікіх паходах па Беларусі можна карыстацца і прымусам. Вялікім попытам карыстаюцца газавыя гарэлкі дыяметрам 10 см і вышынёй 15 см, каштуюць 70 долараў. Нашым турыстам яны пакуль што не па кішэні.

Усё гэта тычыцца турыстаў-спартсменаў, у якіх кожны грам і міліметр у запячкі падлічваецца. Для тых, хто мае аўтамабіль і збіраецца на пікнік, на АЗС разам з мангаламі прадаецца вугаль (5030 рублёў за 5 кг) і бярозавыя дровы (3280 рублёў за 10-12 плашак), запакаваныя ў сеткі, і спецыяльная вадкасць для распалкі.

Святлана ЦІШКО.

Пілуем, колем, складаем...

Парада ад бобрыка Рэгіянчыка

Калі невысокую калоду паставіць унутры двух старых пакрышак, то гэта спросціць працэс колкі дроў. Па-першае, паленцы не разлятаюцца якое-куды. Па-другое, нават самы няўстойлівы цурбан не паваліцца.

А вы, дарагія чытачы, ведаеце якія хітрыкі ў вядзенні гаспадаркі? Падзяліцеся імі з бобрыкам Рэгіянчыкам, які жыве ў Маладзечне па адрасе: 222310, Вялікі Гасцінец, 68 а, «Рэгіянальная газета». Дашліце сакрэт нашаму сябруку і ён падзеліцца ім з астатнімі.

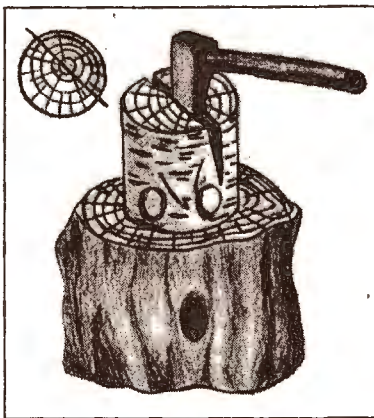
Як калоць дровы

Колюць дровы на масіўнай падстаўцы, звычайна калодзе, адпілаванай ад тоўстага бярвеня. З часам верхні тарэц калоды ад доўгай работы пакрываецца шматлікімі насечкамі ад удараў цурака, калуна і сякеры. Аднак правільна выбраная калода не расколюецца, а стойка супрацьстаіць гэтым неверагодна вялікім нагрузкам.

Для калоды заўсёды стараліся браць сучкаватую частку бярвеня, якое немагчыма раскалоць выпадковымі, нават моцнымі ударамі. Сучкі, якія выходзяць вонкі, часта застаюцца некранутымі: зручна пры неабходнасці пераносіць калоду з месца на месца.

Пастаўлены на калоду тонкія цурбаны расколюць сякерай, а тоўстыя — з дапамогай калуна і металічных або драўляных кліноў. Аднак для дасведчаных дрыкаваколаў дастаткова адной сякеры.

Каб паспяхова калоць дровы, перш за ўсё неабходна мець спрыт. Спрытны чалавек, нават калі ён і не адрозніваецца вялікай фізічнай сілай, коледровы, быццам пчоўкае арэшкі. Чалавек, недасведчаны ў гэтай справе, дзейнічае метадам спроб і памылак. Стукнуўшы па цурбану сякерай або калуном як даўдзецца, ён рэдка трапляе з першага разу ў той самы

доўжкі «пункцік».

На шляху сякеры найчасцей аказваецца сучок. Паступова прыходзіць разуменне таго, што калі ў цурбане ёсць сучок, то лязо сякеры трэба ставіць уздоўж яго, а не ўпоперак. І на тым тарцы, ад якога гэты сучок знаходзіцца далей. Пры выкананні гэтай умовы цурбан лёгка расколюецца, а сучок адрываецца або застаецца збоку плоскасці расколу.

Калі цурбан расколаты напалам, з яго ўтвараюцца дзве плахі. Кожную з іх таксама расколюць і атрымліваюць чацвярціны. Калі цурбан тоўсты, то кожная чацвярціна у сваю чаргу расколюецца напалам і атрымліваюцца паленцы — **васьмерыкі**. Аднак, калі справу маюць з вельмі тоўстымі калодамі, кожны васьмерык можа быць расколаты яшчэ раз — ўпоперак стрыжнё-

вых прамянёў. Адно паленца атрымаецца трохгранным, а адно — чатырохгранным. Часам плахі расколюць не на дзве часткі, а на тры. Атрымліваюцца шасцярэкі.

Гарэньне дроў у печы ў вельмі залежыць ад іхняй даўжыні, таўшчыні і нават формы. Хутка і лёгка гараць тонкія і кароткія паленцы, тоўстыя і доўгія — больш павольна, а занадта тоўстыя згараюць не поўнасьцю і з іх часта атрымліваюцца галавешкі.

Пасля колкі дровы сохнуць у горцы. Калі ж пачынаюцца дажджы, горку перамяшчаюць пад павець або робяць дрывяны клад пад стрэшкай або ў адмысловай дрывотні, дзе яны дасохнуць.

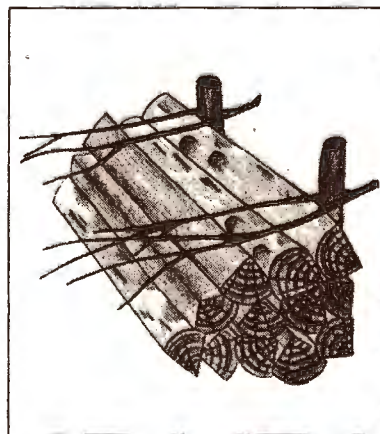
Задача

Пры колцы дроў у цурбане засела сякера. Як лепш стукнуць аб калоду: уніз цурбаном або ўніз абухом сякеры, каб раскалоць цурбан?

Рашэнне

Пры ўдары аб цвёрдую апору, прадмет, які знаходзіцца зверху (сякера або цурбан) будзе рухацца па інэрцыі, расколючы або расколючыся. Чым большай будзе інэрцыя, тым мацней будзе расколванне. Інэрцыя, у сваю чаргу, большая ў больш масіўнага цела. Такім чынам, усё ў залежнасці ад суадносін масы сякеры і цурбана: калі маса сякеры большая, то яна павінна знаходзіцца зверху, г.зн. біць аб калоду трэба паленам, калі маса палена большая, то біць трэба абухом сякеры, каб палена было зверху.

Сяргей ПУКЕЛА.

Сяргей ПУКЕЛА.

Дрывяныяклады

Дрывяныякладыладзяцьзвычайнакалясцяныбудынкаабоглухогаплоту.

Калясцяны забіваюць чатыры калы, якія павінны ўтрымліваць паленне з двух бакоў. Каб знізу паленцы не апынуліся на сырой зямлі, пад іх падкладаюць цэглу або каменне. У кладах паленцы ўкладваюць тарцамі вонкі так, каб яны былі злёгка нахіленымі.

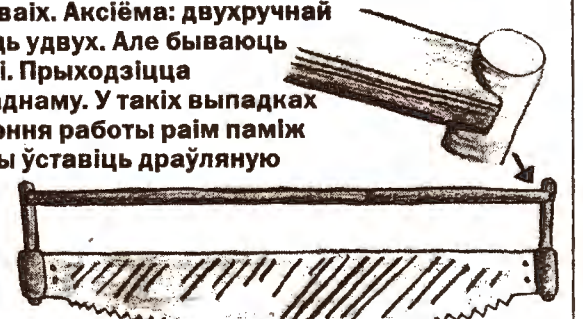
Калы, якія абмяжоўваюць паленні, не павінны прагінацца пад іхнім ціскам, дзеля гэтага прыкладна на аднолька-

вай адлегласці адзін ад аднаго на рады паленняў укладваюць разгалінаваныя бярозавыя сукі. Гэта добра ўмацоўваеклады. Каб надаць трываласць «канструкцыі», паленцы таксама ўкладваюць «клетачкай». Клады майструюць пад самы дах. Калі яны складзеныя ля плота, то верх прыкрываюць непрамакальным матэрыялам: толем, руберойдам, кавалкамі шыферу і да т.п.

Умельцы добра складаюць дровы капой.

ПАРАДА

Пілуем за дваіх. Акіёма: двухручны пілоў рэжуць удвух. Але бываюць выключэнні. Прыходзіцца пілаваць і аднаму. У такіх выпадках для аблегчэння работы раім паміж ручкамі пілы ўставіць драўляную рэжку.

Як пілаваць дровы

Здаён бярвенні распілоўвалі на простых падстаўках, збітых з тоўстых жэрдак, — козлах. Канечне, хтосьці ў нашыя часы працэс рэзкі дроў механізаваў, выкарыстоўваючы для гэтага невялікую пілараму, электра- або бензапілу. Але большасць людзей ўсё ж пілуе дровы, як і ў ранейшыя часы, на козлах звычайнай двухручнай пілоў.

Козлы складаюцца з гарызантальнага бярвеня дыяметрам 20–25 см, умацаванага на чатырох ножках, зробленых з чатырох перакрываючыхся тоўстых жэрдак.

Каб пілаваць было зручнай, вышыню козлаў робяць з улікам росту пільчыкаў. Яна павінна быць такой, каб верх бярвеня, што рэжуць, быў на ўзроўні локця пільчыка.

Даўжыню пілы таксама выбіраюць у залежнасці ад росту. Таму прамысловасць выпускае пілы самай рознай даўжыні.

Чым вышэйшы чалавек, тым даўжэйшая рука, для якой патрабуецца больш доўгая піла. Толькі ў гэтым выпадку пры пілаванні будзе рацыянальна выкарыстоўвацца ўвесь размах пілы, ад ручкі да ручкі. Ручкі пілы таксама павінны мець зручную форму і добра ляжаць у руцэ, інакш можна набіць мазалі. Усім гэтым патрабаванням адпавядаюць ручкі, крыху выгнутыя да сярэдзіны палатна. Іх лёгка зрабіць з вярбы, бярозы, чаромхі або клёну.

Каб у працэсе рэзкі драўніна не заціскала палатно пілы, яе зубы па чарзе разводзяць у розныя бакі. Пры разводцы, а таксама пры заточцы пілу маюць на варштаце з дапамогай кліноў. Для развядзення зубоў выкарыстоўваюць спецыяльныя разводкі. Найпростая — гэта металічная пласціна, у якой зроблены рознай глыбіні прапілы.

Калі піла добра разведзеная і заточаная, бярвяно

ДАВЕДКА

Самая кароткая двухручная піла мае даўжыню 1 метр, а самая доўгая, разлічаная на высокіх людзей, — 1 метр 75 см.

кладуць на козлы і пачынаюць распілоўваць яго на цурбан, роўныя даўжыні будучых паленцаў.

Паленні не павінны быць вельмі кароткімі або вельмі доўгімі. Паступова, шляхам спроб і памылак нарыхтоўчыкі дроў, не змаўляючыся, прыйшлі да высновы: справа ідзе спарней, калі даўжыня цурбана знаходзіцца ў межах 40–50 сантыметраў. З мяккай прамаслойнай драўніны (воўхі, вярбы, асіны) рэжуць больш доўгія цурбаны, а з цвёрдай (дуба, бярозы) — больш кароткія.

Менавіта такая даўжыня паленняў дазваляе чалавеку рацыянальна выкарыстоўваць свае сілы як пры пілаванні дроў так і пры колцы. Паленцы ж стасуюцца з памерамі большасці печак, а таксама найбольш прыдатныя для ўкладкі ў дрывяныяклады.

Звычайна на практыцы пільчыкі робяць меркі паміж 40, 45 або 50 см. Мерка — гэта драўляная палка, якая мае на адным канцы выступ, што пры разметцы ўпіраецца ў тарэц бярвеня, што пілюць. Каб мерку можна было павесіць на рог козлаў, у ёй свідруецца адтуліна і прасоўваецца вярвачка. Вярвоўку завязваюць у пятлю.

Перад тым, як адпілаваць цурбан, мерку прыкладаюць да бярвеня і сярэдзінай пілы робяць запіл. Пачаўшы пілаваць сярэдняй часткай пілы, паступова павялічваюць размах пілавання. Кожны пільчык толькі цягне на сябе пілу, стараючыся не націскаць на яе вельмі моцна. У гэтым няма неабходнасці, таму што піла выгнутая так, што яна без якіх-кольвечы вялікіх знешніх намаганняў лёгка ўразаецца ў драўніну.

Сяргей ПУКЕЛА.

ПАРАДА

Пілаваць дровы стане нашмат зручнай, калі абсталяваць козлы сярэдняй апорай. Яна павінна быць крыху вышэйшай за крайнія, тады бярвяно не будзе заціскаць пілу.

Здарылася непапраўнае. Дзяўчынка, якая першы раз ехала цягніком, не заўважыла, калі машыніст сцішыў ход, затым, убачыўшы, што ён праязджае станцыю Палачаны, саскочыла з яго і трапіла пад сустрэчны цягнік. Адбылася страшная трагедыя. Колы адрэзалі ёй абедзве нагі

Запозненная справядлівасць...

Чатырнаццацігадовай дзяўчынай яна трапіла пад цягнік і засталася без абедзвюх ног. Іншы б апусціў рукі і не ведаў, як жыць. Марыя знайшла ў сабе сілы быць патрэбнай людзям.

Нельга напісаць усеагульную гісторыю сваёй Айчыны без напісання мясцовай гісторыі, гісторыі жыцця людзей, з ліку якіх і цудоўны чалавек Марыя Лагіновіч. Не ўжо няма сярод нас, але яна жыве ў сэрцах тых, хто ведаў яе. У тым ліку і пляменніцы Рэгіны Астравух, дзякуючы ўспамінам якой і ўдалося музею гісторыі медыцыны Маладзечаншчыны сабраць гэты матэрыял.

Няшчасце

Нарадзілася Марыя Лагіновіч 21 лістапада 1900 года ў мнагадзетнай сялянскай сям'і ў вёсцы Баршчы, што каля Палачанаў Маладзечанскага раёна. Цяпер гэтай вёсцы ўжо няма. Пяцёра дзяцей з ранняга дзяцінства прывычаліся да цяжкай хлебабожскай працы.

У чэрвені 1914 года на святых Пятра і Паўла яе старэйшая сястра Алімпія выйшла замуж у Маладзечна за Захара Астравуха, які працаваў на чыгуны аглядачыкам вагонаў. Праз пару тыдняў да яе ў госці бацька прывёз малодшую сястру Марыю. 1 жніўня 1914 года пачалася першая сусветная вайна. Усюды трывога. У заходніх губернях аб'яўлена ваеннае становішча. У горадзе стала небяспечна. Рух пасажырскіх цягнікоў парушыўся.

Каб адправіць Марыю да бацькоў, муж Алімпіі дамовіўся са знаёмым машыністам паравоза пасадзіць яе на таварны цягнік, які адыходзіў на Ліду. Дзяўчынка растлумачыла, што, калі цягнік будзе пад'язджаць да станцыі Палачаны, машыніст прыцішыць ход, і яна павінна на хадку саскочыць з вагона.

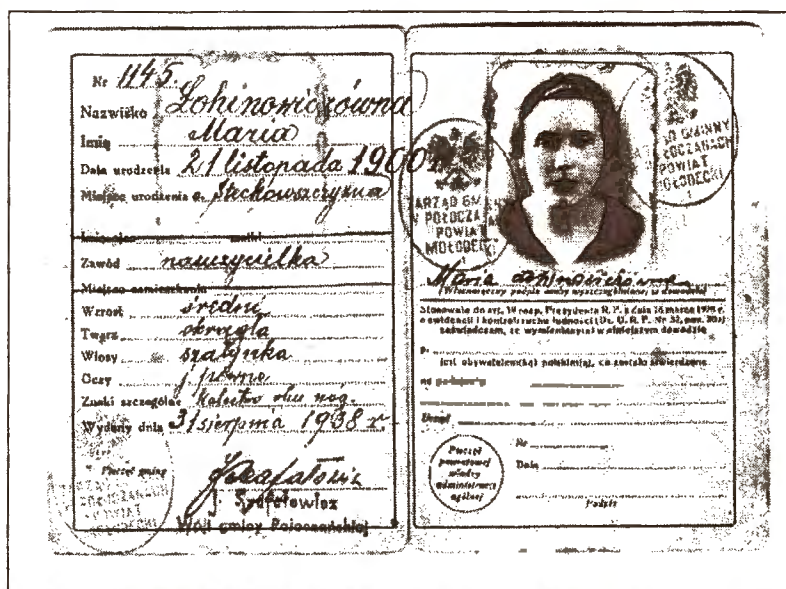
Здарылася непапраўнае. Дзяўчынка, якая першы раз ехала цягніком, не заўважыла, калі машыніст сцішыў ход, затым, убачыўшы, што ён праязджае станцыю Палачаны, саскочыла з яго і трапіла пад сустрэчны цягнік. Адбылася страшная трагедыя. Колы адрэзалі ёй абедзве нагі. Трэба аддаць належнае тым, хто аказаў першую дапамогу пацярпеўшай і зрабіў усе магчымае, каб дзяўчынка не памерла ад страты крыві.

У непрытомным стане яе на насілках адвезлі ў Маладзечанскую ўчастковую балыню. Доктару ўдалося выратаваць яе жыццё. На працягу некалькіх месяцаў яна перанесла сем аперацый. Раны доўга не загойваліся.

У эвакуацыю

У жніўні 1915 года фронт ваенных дзеянняў наблізіўся да граніц Мінскай губерні. Пачалася эвакуацыя прамысловых і гандлёвых прадпрыемстваў, магазінаў, кантор, розных устаноў, а таксама насельніцтва ўглыб Расіі. Усе дарогі былі запоўнены тысячамі стыхійных бежанцаў.

У верасні 1915 года родныя Марыі Лагіновіч адпраўляюць яе ў суправаджэнні старэйшай

Пашпарт настаўніцы Марыі Лагіновіч, выдадзены 31 жніўня 1938 года войтам Лебедзеўскай гміны Маладзечанскага павета панам Шафаловічам. Дакумент знаходзіцца ў пляменніцы Марыі Лагіновіч маладзечанкі Рэгіны Астравух.

сястры Алімпіі ў эвакуацыю. Ім пашчасціла, што эвакуацыя сям'і чыгуначнікаў праводзілася даволі арганізавана. На ўсіх станцыях, дзе затрымліваліся цягнікі, былі абустроены бясплатны харчовыя пункты, у вагоны заходзілі дактары і сёстры міласэрнасці, аказвалі медыцынскую дапамогу, рабілі перавязкі, выдавалі на дарогу перавязачныя матэрыялы.

Бежанцы з Маладзечна тым цягніком былі эвакуіраваны на станцыю Карачоў, што ў 40 кіламетраў на паўднёвы ўсход ад Бранска. Іх размеркавалі ў сялянскія сям'і. Трэба адзначыць, што мясцовае рускае насельніцтва вельмі прыязна прымала бежанцаў, людзі спачувалі і дапамагалі ім, чым маглі. З асаблівай увагай яны аднесліся да дзяўчынкі-інваліда. Хутка вестка аб тым, што сярод бежанцаў прыбыла і дзяўчынка без ног, дайшла да мясцовага папачыцеля над бежанцамі памешчыка-графу. (Прозвішча яго Рэгіна Захараўна не памятае). Памешчык на ведаў яе і напісаў ліст у Маскву да вялікай княгіні Елізаветы Фёдаравны з просьбай прыняць Марыю на лячэнне і апеку.

Пад апекай княгіні

Елізавета Фёдаравна была роднай сястрой апошняй расійскай імператрыцы Марыі Фёдаравны і жонкай вялікага князя Сяргея Аляксандравіча, маскоўскага генерал-губернатора. Пасля забойства мужа ў 1905 годзе эзэрам І.П.Калясевым, яна распустіла двор, усе сваё багацце накіравала на дабрачынныя мэты і цалкам аддалася служэнню ўсім пакутнікам, тым, хто чакаў дапамогі, цярдзеў нясцічы, жыў у галечы. У 1907 годзе яна заснавала Марфа-Марыінскі манастыр. Для яго размяшчэння купіла пляц на Вялікай Ардынцы і распачала будоўлю 12-і карпусоў: для балыніцы, амбулаторыі, аптэкі, сіроцкага прытулку, школы, сталавай, інтэрната для сяцёр міласэрнасці, царквы і інш. З 1909 года манастырскі комплекс пачаў дзейнічаць.

Перш-наперш з пісьмом да Елізаветы Фёдаравны паехала Алімпія. Вялікая княгіня асабіста прыязна і вельмі проста прыняла яе, уважліва выслухала аб стане здароўя сястры і дала загад неадкладна пры-

везці Марыю.

Так у снежні 1915 года Марыя Лагіновіч была прынята пад апеку вялікай княгіні Елізаветы Фёдаравны ў Марфа-Марыінскім манастыры, дзе яна знаходзілася да рэвалюцыі.

Марыя расказвала, што атрымала там самае сучаснае лячэнне. Ёй былі заказаны і зроблены надзейныя пратэзы. Навучыцца хадзіць у іх патрабавала вялікага цяплення. Шмат разоў балюча падала, набівала гузакі, плакала ад адчаю і жалю. Шчырая дамога абслуговага персанала, дактароў, вялікая воля да жыцця, добрыя і ласкавыя словы Елізаветы Фёдаравны ўселялі ёй упэўненасць у заўтрашні дзень.

«Хачу вучыцца»

У самыя першыя дні знаходжання ў манастыры Елізавета Фёдаравна спытала ў Марыі, чаго б яна хацела, акрамя лячэння. Марыя адказала: «Хачу вучыцца». І адначасова з лячэннем яна вучылася многім школьным прадметам, была забяспечана падручнікамі, кнігамі для чытання, да яе прыходзілі настаўнікі. Акрамя гэтага, яна вучылася шпіль, вышываць, авалодала азбукай Морзе. Праз год магла самастойна пераадоляваць адлегласць па манастырскім парку да трох і больш кіламетраў.

Балыніца ў манастыры адносілася да самых сучасных па тым часе. У ёй працавалі і давалі кансультацыі лепшыя спецыялісты Масквы. Лячэнне як у стацыянары, так і амбулаторна, а таксама выдача лекаў з аптэкі, уся разнастайная дзейнасць па апякунству былі бясплатныя.

Падчас рэвалюцыі яе жыццё апынулася ў небяспецы. Ад неаднародных прапаноў нямецкага пасла аказаць ёй дапамогу ў выездзе за мяжу яна адмаўлялася. Верыла ў міласэрнасць улад і была ўпэўненая, што за свае шматгадовыя добрыя справы, здзейсненыя для людзей, яна застанеца ў спакоі. На вялікі жал, рэчаіснасць, прынесена жорсткай і бязбожнай уладай, аказалася бязлітаснай і няўмольнай. Елізавета Фёдаравна была арыштавана. У ноч з 17 на 18 ліпеня 1918 года разам з другімі членамі імператарскага дома была зажыва скінута ў шахту на ўскраіне ўральскага

горада Алапаеўск.

4 красавіка 1992 года Руская праваслаўная царква кананізавала Елізавету Фёдаравну і прылічыла яе да ліку святых, вярнула гісторыі імёны знакамітых суайчыннікаў.

Пасля рэвалюцыі жыццё Марфа-Марыінскага манастыра было цалкам паралізаванае. Усе засталіся без догляду. Наступіў голад. З вялікімі цяжкасцямі Алімпія прывозіла да сястры з Карачова сабраныя сухары, хлеб, сала. Людзі пакідалі манастыр.

Дом

У 1918 годзе сёстрам ўдалося вярнуцца ў Маладзечна. Горад і навакольныя вёскі былі разбураныя. Вайна яшчэ працягвалася да восні 1920 года.

Марыя прыкладае ўсе намаганні, усю сваю волю для таго, каб прадоўжыць вучобу, набыць прафесію, стаць самастойнай, не абцяжарваць бацькоў і родных, якія знаходзіліся ў вельмі цяжкім матэрыяльным становішчы.

З гэтага часу яна вызначаецца як неардынарная асоба з вялікім жаданнем здабыць веды шляхам мэтанакраванай працы над сабой. Гэтая адметнасць характару была ўласцівая ёй на працягу ўсяго жыцця. Яна працуе і вучыцца, вучыць другіх і працуе. Здабытыя веды дазволілі атрымаць прафесію. Прафесія дала магчымасць ёй зарабляць сродкі на жыццё, быць заўсёды сярод людзей. Удасканалваючы прафесійныя веды, яна становіцца настаўнікам у выбранай справе, адчуваючы сябе патрэбнай людзям. Усё ўзятая разам узбагачала яе духоўнае жыццё, напайнула пачуццём чалавечай годнасці і адметнасці.

З 1918 года па 1923-і яна працавала тэлефаністкай на чыгуначнай станцыі ў Маладзечне. Адначасова закончыла прыватныя кравацкія курсы ў Аніскавай, шыла людзям адзенне.

У 1925 годзе ў Вільні здала экзамен пры ўпраўленні старшыняў рамесніцкага цэха краўцоў і атрымала дыплом майстра-краўца. Пасля гэтага яна адкрывае свае прыватныя 10-месячныя жаночыя кравацкія курсы ў Маладзечне, якія падпарадкоўваліся Віленскаму акруговому школьнаму куратарству.

У 1930 годзе яна паспяхова заканчвае вакацыйныя курсы для дарослых пры Віленскай гімназіі імя Ю.Крашэўскага ў аб'ёме шасці краўцаў гімназіі гуманітарнага тыпу.

Адначасова яна заканчвае пры Віленскай школьнай акрузе курсы на атрыманне права выкладчыка працы для дзяўчат у народных школах.

Шмат працуе над сабой, вучае гісторыю рыма-каталіцкай рэлігіі, прымае актыўны ўдзел у рэлігійным жыцці, вучыць дзяцей катэхізісу і падрыхтоўвае іх да прыняцця першай камуніі (прычасця).

Праца ў школе

Марыя Лагіновіч пакідае Маладзечна і накіроўваецца ў Трокі, што ў 28 кіламетрах на захад ад Вільні, дзе выкладае ў падшэхнай (агульнаадукацыйнай) школе ўрокі працы

для дзяўчат, а таксама ўрокі рэлігіі, атрымаўшы ад каталіцкага духавенства станоўчыя рэкамендацыі. Вучыла дзяцей этыцы (духоўнасці) і паводзінам (этыкету) сярод людзей. Асабліва ўдзяляла ўвагу маральнаму выхаванню.

1 верасня 1939 года пачалася другая сусветная вайна. Польшча была раздзелена паміж Германіяй і Савецкім Саюзам. 17 верасня 1939 года часці Чырвонай Арміі занялі Віленскае ваяводства. 10 кастрычніка СССР перадаў Літве Віленскі край, у тым ліку і Троцкі павет. У гэты час Марыя Лагіновіч пераязджае ў вёску Новы двор, што каля мястэчка Астрына Гродзенскай вобласці. Выкладае ў мясцовай школе ўрокі працы. Восенню 1940 года яе звальняюць. Савецкаму настаўніку не дазваляецца адкрыта верыць у бога, наведваць касцёл і маліцца ў ім.

Швачка

На працягу ўсяго далейшага свайго жыцця яна працавала швачкай ў сябе на кватэры, якую наймала. Працавала шчыра, аддана, вучыла гэтай справе іншых жанчын.

Як апавядае Рэгіна Захараўна, для Марыі Пятроўны рэлігія азначала вельмі многае, была апорай і падтрымкай, дазваляла прывычацца да складаных умоў жыцця, амаючвала жыць па законах міласэрнасці. Вера ў бога дапамагала ёй не толькі выжыць, а глядзець на жыццё сур'ёзна, верыць у любоў і дабро, хаця рэчаіснасць не заўсёды гэта пацвярджала. Яна мела бога ў сабе, як святло ў сваёй душы. Яна заўсёды ішла да людзей і людзі ішлі да яе. Марыя Пятроўна была жыццярэадаснай, прыгожа спявала, добра іграла на гітары і фартэпіяна.

Доўгі час улада не хацела назначыць ёй пенсію. Каб пацвердзіць працоўны стаж, яна шукае адрасы тых, хто выехаў пасля вайны ў Польшчу, каго яна навучала, з кім працавала. Разаслала 420 пісем. Атрымала 120 станоўчых адказаў. Іх подпісы былі зацверджаны ў польскім натарыяце. Толькі пасля гэтага ёй была назначана пенсія.

У пачатку 1960-х гадоў Марыя Пятроўна пераехала ў вёску Табарышкі, якая знаходзіцца ў 39 км ад Вільнюса, на мяжы з Ашмянскім раёнам. Пабудавала разам з касцёлам на свае сродкі добры дом.

Памерла Марыя Пятроўна 23 чэрвеня 1968 года.

Цяпер гэты дом з'яўляецца плябаніяй. Родныя пахавалі яе на радзіме на старых могілках у Маладзечне.

Марыя Пятроўна Лагіновіч пакінула па сабе вобраз духоўна багатай і, галоўнае, свабоднай асобы.

Падпарадкоўваючыся запозненай справядлівасці, з пачуццём грамадзянскага абавязку ускладаем падрыхтаваныя ўспаміны аб Марыі Пятроўне Лагіновіч на алтар вечнай памяці аб ёй як асобе, якая не можа быць забытай і якая павінна быць занесена ў Кнігу памяці адметных імён нашага краю.

Франц СВІТО, кандыдат медыцынскіх навук, загадчык музея гісторыі медыцыны.

■ ТУРЫЗМ

Вядзі, компас

МАЛАДЗЕЧНА. У мінулую нядзелю адбыліся гарадскія спаборніцтвы па спартыўным арыентаванні “Кубак Ларына-2003”. Яны існавалі з сярэдзіны 1970-х да сярэдзіны 1990-х гадоў. Летась турклуб “Пілігрым” адрадыў “Кубак Ларына”.

Спаборніцтвы прайшлі на высокім узроўні: была выканана карэкціроўка карт, зладжана працавалі судзіі на старце і фінішы. Хаця пунктаў пераноскі картаў магло быць больш, каб удзельнікі не трапілі лішнія хвіліны на старце. Дыстанцыю варта было зрабіць больш прастай, бо трэць спартсменаў сышлі з дыстанцыі.

У старэйшай узроставай групе перамагла каманда турклуба “Пілігрым”, у маладзай — “Беларусь Норд-Вест” грамадскага аб’яднання “Хрысціянскі саюз дарослых і маладых”. У асабістым заліку пераможцамі сталі Канстанцін Прадзюха, Святлана Цішко (Беларусь Норд-Вест), Аляксандр Максімовіч (МЭС), І. Кураленя (політэхнічны каледж).

Валерый ПРЫТКОЎ.

На спаборніцтвах па спартыўным арыентаванні каля Відаўшчыны. Да фінішу дзяўчатам засталася 40 метраў.

Фота Святланы ЦІШКО.

■ ФУТБОЛ, ВЫШЭЙШАЯ ЛІГА

Гол у кожным тайме

Маладзечна-2000 – Тарпеда (Жодзіна) 0:2 (0:1). 20 верасня. 1600 гледачоў. Судзія Шмолік. Галы: Дзівакоў (19, 78).

Склад: 1. Сцепановіч – 3. Пятроўскі, 4. Крывіцкі, 5. Афанасевіч – 6. Лявончык, 10. Вышыньскі (15. Кадол, 46), 8. Альховік, 9. Дараховіч, 2. Якімчук (17. Хамутаўскі, 71) – 7. Лабанаў, 11. Урублеўскі.

Гэты матч паказаў, што перамога ў Мінску не прайшла для нашай каманды бясследна. У першую чаргу ў плане функцыянальнай падрыхтоўкі: футбалісты дрэнна рухаліся, вельмі часта не паспывалі за сапернікамі. Магчыма, аказалася рызыкаўнай тактыка: тры абаронцы не справіліся з чужымі атакамі, тры цэнтральныя паўабаронцы аддалі сярэдзіну поля гасцям, два нападаючыя ні разу трывалі не авалодалі мячом у штрафной жодзінцаў. Праўда, добрых абаронцаў у камандзе відавочна не хапае: адсутнічаў дыскваліфі-

каваны Дрозд, а Пятроўскі якасна яго замяніць не здолеў. Дарэчы, варта зазначыць, што і Пятроўскі, і Мятліцкі, і Лявончык, хаця атрымалі цяпер стабільную гульнявую практыку ў вышэйшай лізе, дзейнічаюць ніяк не лепш, чым, напрыклад, год таму. У нападзенні Лабанаў акрэсліў сябе ў ролі форварда, які не сам стварае небяспечныя моманты, а чакае іх. Такія паводзіны не бяспрэчныя, але маюць права на жыццё. Напрыклад, у справаздачным матчы адразу пасля першага прапушчанага гола Андрэй аказаўся на востры атакі, і толькі некалькіх сантыметраў не хапіла яму, каб дакладна прабіць у барацьбе з абаронцамі.

Стварылі маладзечанцы яшчэ адзін спрыяльны момант: напачатку другога тайма Афанасевіч страляў са штрафнога ў перакладзіну.

Госці пагражалі куды часцей, да перапынку яны літаральна “абклалі” нашы вароты вуглавымі і штрафнымі. Запомнілася ўдалая гульня Сцепановіча, які бліскуча парываваў два ўдары ва ўпор.

20.09. Тарпеда-СКА – Славія 4:0, Белшына – Зорка-ВА-БДУ 1:0, Дарыда – Нафтан 0:1.

1. Гомель	52
2. Тарпеда-СКА	48
3. Дынама (М)	45
4. Шахцёр	43
5. БАТЭ	39
6. Тарпеда (Ж)	34
7. Нафтан	28
8. Днепр-Трансмаш	26
9. Нёман	26
10. Белшына	21
11. Дынама (Б) (-1)	18
12. Дарыда	18
13. Зорка-ВА-БДУ	18
14. Славія	16
15. Лакаматыў (М) (-1)	14
16. Маладзечна-2000	14

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ СПАРТАКІЯДЫ

Дапрызыўнікі з Маладзечна перамаглі

МАЛАДЗЕЧНА. У міжнароднай спартакіядзе па летнім мнагаборстве комплексу “Абаронца Айчыны”, якая праходзіла на спартыўных базавых Маладзечна, гаспадары (набралі 1158 ачкоў) перамаглі каманды Маскоўскай (795) і Кіеўскай (746) абласцей.

Зборную Міншчыны складалі выключна маладзечанцы, прычым горшы з іх шасцёркі выступілі мацней за лепшага сярод прыездных. Віктара Вераб’ева (201), Юрыя Бойку (199), Міхаіла Пеўнева (197), Уладзіміра Даўтовіча, Аляксея

Шчэрбу і Уладзіміра Мароза рыхтавала да спаборніцтваў Ларыса Казлова.

У пятніцу была стральба з пневматычнай вінтоўкі – першынстваваў Вераб’ёў. У суботу 100 метраў хутчэй за астатніх прабегаў расіянін, Мароз больш за ўсіх (31 раз) падцягнуўся на перакладзіне, кіданне гранаты выйграў украінец, 50 метраў найлепш праплыў Шчэрба. У нядзелю 3-кіламетровы крос першым пераадолеў расіянін.

Адначасова змагаліся калектывы ўсіх гарадоў і раёнаў вобласці. Усяго сабралася каля 170 удзельнікаў. Тут услед за гаспадарамі замацаваліся Барысаў (815) і Маладзечанскі раён (788). Лідэрамі раённай каманды сталі Анатоль Глінскі, Ягор Дабранскі, Юрый Ды-

леўскі. Мядзельчане сталі сёмымі, а вілейчане і валожынцы не ўвайшлі ў першую дзесятку.

Ашмянцы парадавалі

Традыцыйныя абласныя гульні працоўных 13-14 верасня прайшлі ў Гродне. У дзесяці відах спорту змагаліся каманды з усіх раёнаў і гарадоў. Прадстаўнікі рэгіёну пасылалі ад 40 да 60 сваіх спартсменаў. Усе 10 відаў “закрылі” толькі ашмянцы.

У групе з шасці найбольш развітых у сацыяльна-эканамічным плане раёнаў, дзе залік бярэцца па сямі лепшых відах, на жаль, апошнім пры падвядзенні агульных вынікаў стаў Сморгонскі раён, хаця ў міну-

■ ФУТБОЛ, СУБ’ЕКТЫўНА

Судзейскія цуды на маладзечанскім полі

Цікава атрымліваецца – нейкі зачараваны горад Маладзечна. Прыедуць сюды людзі, асабліва арбітры вышэйшай лігі футбольнага чэмпіянату, і, уявіце сабе, адразу лепш бачаць, прычым, што цікава, бачаць аж тое, чаго не было.

Як у тым фільме “ДМБ”.
– Бачыш сусліка?
– Не!
– А ён існуе...

Вось так здараецца на гарадскім стадыёне Маладзечна: пенальці, напрыклад, не было, а яго прызначаюць... Як у гульні мясцовай каманды з лідэрам чэмпіянату “Гомелем”. Вядома ж, арбітр Валерый Пятровіч сябруе з настаўнікам гамельчан Сяргеем Падпалым, аднак навошта зна-

ходзіць сусліка там, дзе яго не было і быць не можа. А пакутуюць з-за арлінага вока судзіі прадстаўнікі “Маладзечна-2000”. Нельга так, Пятровіч...

Усім вядомыя словы: “Святое месца пустым не бывае”. У нашым выпадку больш падыходзіць: “Была б арэна, а клоуны знойдуцца”. Не паспелі яшчэ забыць Пятровіча, як прыехаў Шмолік судзіць матч з жодзінцамі. І што? Зноў выдумкі. Праўда, на гэты раз толькі штрафны, але ён прывёў да другога гола ў вароты гаспадароў...

Адзін раз – выпадковасць, два – звычка, а тры – ужо заканамернасць... Будзем спадзявацца, трэцяга разу не будзе, судзейскія цуды ў Маладзечне спыняцца.

Аляксандр ВАНКОВІЧ.

Табло

■ ФУТБОЛ, НАВІНЫ

19 верасня. Маладзечна-2000 (дубль) – Тарпеда (Жодзіна, дубль) 0:1. 21 верасня. Забудова – Гомель-СДЮШАР 3:1 (2:0).

Галы: Гужэўскі (22), Яскевіч (41), Вяжэвіч (60); (84). Выпраўляючы памылку, якая выйшла са сцен рэспубліканскай федэрацыі, неабходна зазначыць, што перад гэтым матчам чысцінцы дзялілі 8-9 радкі і на 2 ачкі апярэджвалі гамельчан. Выніковае месца “Забудовы” ў табліцы вызначыцца праз тыдзень, калі будзе згуляны перанесены матч паміж “Асіповічамі” і “Лівадзіяй”.

Традыцыйны турнір “Залатая восень” распачаўся ў Маладзечне. Удзельнічаюць 10 каманд: акрамя гарадскіх, яшчэ па адной з раёна і з Вілейкі. Гуляюць штодзень у адзін круг на стадыёне ў Залінейным раёне. Цікава, ці здолее хто-небудзь скласці канкурэнцыю гаспадарам з “Пунейца”, якія сёлета ўжо выйгралі адкрыты Кубак горада.

■ ЦЯЖКАЯ АТЛЕТЫКА

СМОРГОНЬ. Прайшлі абласныя спаборніцтвы ў рамках Алімпійскіх дзён маладзі (1987 г.н. і маладзья).

Каманда хлопчыкаў, якія займаюцца ў мясцовай СДЮШАР (трэнер Станіслаў Красоўскі) заняла першае агульнае месца з шасці каманд. У сваіх вагавых катэгорыях першынствавалі Андрэй Мацкель, Аляксандр Якімаў і Віктар Чыжэўскі, а таксама дзяўчынкі Таццяна Яцкевіч і Анастасія Рогач.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ КАРАТЭ

МАЛАДЗЕЧНА. Спартсмены клуба “Сакура” сталі прызёрамі на рэспубліканскім турніры па каратэ сярод юнакоў і дзяўчат 16-17 гадоў.

Клуб прадстаўлялі на спаборніцтвах Дзмітрый Стрэж і Яўген Шатыронак. Яны занялі адпаведна 2-е і 3-е месцы ў кумітэ (паядынках), узнагароджаны дыпламамі і медалямі. Дзмітрый выступаў у вагавай катэгорыі да 55 кг, Яўген – звыш 75 кг. Хлопцы займаюцца каратэ ўжо 5 гадоў, некалькі разоў былі прызёрамі рэспубліканскіх турніраў і чэмпіянату Еўропы. Падрыхтавалі спартсменаў трэнеры Сяргей і Вячаслаў Хадасевічы.

Святлана ЦІШКО.

ВІНШАВАНКІ

■ З НАШАГА АКНА

Піць, дык піць...

Віншуем з 18-годдзем
Войтку Дзмітрыя!
Жадаем моцнага здароўя, шчасця,
поспеху ў вучобе.

Храни тебя Бог от житейских невзгод.
От тяжких болезней, душевных тревог.
Пусть будет побольше безоблачных дней
Согреты любовью родных и друзей.
Твае маці, тата
і брат Міша.

Віншую праўнука **Войтку Дзмітрыя** з 18-годдзем! Жадаю моцнага здароўя, шчасця, поспеху ў вучобе. **Прабабуля Ніна.**

Віншуем люблага унучка **Войтку Дзмітрыя** з 18-годдзем! Жадаем быць самым вясёлым і самым шчаслівым, добрым, пашчотным і самым прыгожым. **Твае бабулі Марыя, Вера і дзядуля Лёна.**

Клуб "Пілігрым" віншуе ўсіх **вітэранаў турызму** горада Маладзечна і рэгіёну, спартсменаў з Сусветным днём турызму. Жадаем моцнага здароўя і цікавых маршрутаў.

Віншуем турклуб "**Пілігрым**" з Сусветным днём турызму. Жадаем верных сяброў і цікавых вандровак. **Рэдакцыя "РГ".**

Віншуем **Дуню Вацлава Віталевіча** з днём нараджэння. Жадаем ад Бога - здароўя, ад сонца - цяпла, ад людзей - добра. **Адась Дамашыц.**

Віншуем **Усціновіч Віктарыю і Адукіа Сяргея** з Палацка са шлюбам! Жадаем кахання, павагі, шчаслівага сумеснага жыцця. **Людміла і Павел Ляшковічы з Вілейкі.**

Віншую дарагуя сяброўку **Усціновіч Віктарыю Яўгенаўну** з Палацка са шлюбам. Жадаю кахання і пашчоты ад мужа на ўсё жыццё. **Сяброўка Людміла з Вілейкі.**

ЗНАЁМСТВЫ

Адзінокі мужчына 41/180/80, в/а, без в/з, пазнаёміцца з жанчынай без праблем для стварэння сям'і. Вілейка-4, п/п МС 0918602.

Малады чалавек 27 год пазнаёміцца з вяскай жанчынай 30-32 год для стварэння сям'і. 222310, Маладзечна, вул. Касманаўтаў, 4-76. Аляксандр.

Прыемная жанчына 48/162/75 пазнаёміцца з прыемным, добрым мужчынам для сяброўства. Маладзечна-6, п/п МС 0441095.

Жанчына 25/160 з дзіцём пазнаёміцца з фінансавым забяспечаным мужчынам да 40 год. Маладзечна-6, п/п МС 0836774.

Сімпатичная жанчына 40/163/60 пазнаёміцца з сур'ёзным і самастойным мужчынам 40-48 год. З МПВ прашу не турбаваць! Маладзечна-4, п/п МС 0431559.

Вокны рэдакцыі не выходзяць ні на Цэнтральную плошчу горада, ні на бойкую вуліцу. Перад вачыма штодзень градкі ды бетонная агароджа, якая, як падковай, атуляе двор шостай школы. Але і на гэтым лапіку кожны дзень нешта адбываецца. Некалькі дзён таму насупраць нашага акна адпачываў мужчына.

Раскінуўшы шырока рукі, спаў соладка, з прыхрапам. Толькі, відаць, сны сніліся трывожныя. Вельмі ж ужо часта варочаўся з боку на бок і тады скочваўся са свайго "ложка", якім служыў цэментавы парпет, у градкі. Спаць у бураках было, відаць, не так зручна. Ён падымаў калматую галаву, жмурыўся... і зноў перапаўзаў на ранейшае месца.

Сонца пякло ў той дзень няшчадна. Адзінае, чаго хацелася, як найхутчэй схаватца ў цені. Мужчыну, апранутаму ў шарсцяную спартыўную кофту і сорака апошняга памеру гумовыя боты горача не было. І гэта нягледзячы на тое, што грэлася яго цела як звонку, так і знутры: хто ведае, колькі грамаў прыняў для "увесялення" душы.

Піў хутчэй за ўсё не за пенсію. Грошы на спіртное выручыў за грыбы: побач стаяў пусты кошык, у якім засталіся рэшткі нерэалізаванага тавару: велікаваты падбярэзавік у рудой

А я лягу-прылягу...

Фота Яўгеніі МАНЦЭВІЧ.

бліскачай шапцы. Ці то ніхто з пакупнікоў браць такі не хацеў, ці то мужчына сам пакінуў ляснога прыгажуня, так бы мовіць, на развод. Раптам возьме яе вялікае Фартуна ды адвернецца ў час наступнага ціхага "палявання". А як не будзе грыбоў, то не будзе і грошай, каб выпіць.

Спаў ён доўга. Дзве спагадлівыя бабулькі з суседняга пад'езда не ўтрымаліся, падыйшлі, паслухалі ці дышае, сталі будзіць. "Ідзі дамоў, чалавеча, — папрасіла адна з іх. — Там ужо недзе даўно цябе чакаюць". Не ведаю, ці дайшлі да мужчаны тыя словы, ці не, але з гарызантальнага становішча

ён усё ж такі выйшаў. Сеў, абхапіў галаву, якая, відаць, трапіла, рукамі, загойдаўся з боку ў бок. Затым замір, пасядзеў нерухома некалькі секунд і стаў ліхаманкава ашчупваць кішэні. На бутэльку ўсё ж такі ён наскроб. Іначай не "паскакаў" бы з такой хуткасцю, толькі заляпалі халявы ботаў, у бок магазіна. І сапраўды, піць, дык піць...

У акно глядзела
Марына СЛІЖ.Кінатэатр
«Радзіма»

26-28 верасня. "Чаго хоча дзяўчына", ЗША, баявік — у 15.00, 17.00 і 21.00.

"Гісторыя кахання", ЗША, рамантычная камедыя — у 19.00.

29 верасня-5 кастрычніка. "Агент Джоні Інгліш", ЗША, камедыяны баявік — у 17.00 і 21.00.

"Блакiтная хваля", ЗША, меладрама — у 19.00.

Для дзяцей

27-28 верасня. "Сцюарт Літл-2", ЗША, камедыя — у 13.00.

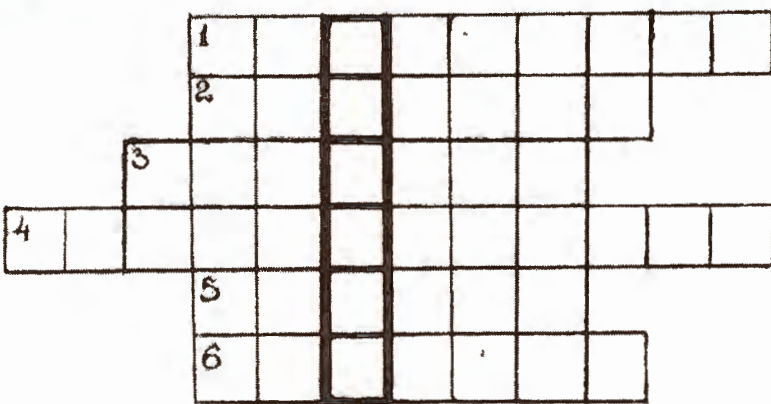
Дыскатэка: для малодшых школьнікаў — у нядзелю ў 15.00, для школьнікаў старэйшых класаў — у суботу ў 18.00, для моладзі — у пятніцу і суботу ў 21.00.

Працую бар. Камп'ютэрныя гульні.

Тэл. для даведак: 7-15-92, 7-06-30.

■ КОНКУРСЫ

Зарабі білеты ў кіно

Вітаю вас, шануюныя! Рада вам паведаміць, што ў матэматычных лабірынтах не заблудзіліся Іван Жамойдзін, Ігар Сільвановіч, Юрый Юхневіч, Вольга Палівода, Аляксандр Кендыш, Дзмітрый Пакладок, Таццяна Ягела з Маладзечна і Сяргей Смалонскі з Радашкавіч. А пераможцамі сталі Вольга Палівода, Таццяна Ягела, Юрый Юхневіч. Прыходзьце, калі ласка, да нас у рэдакцыю за білетамі ў кіно, яны вас чакаюць да 30 верасня. А цяпер прапаную адказ на мінулае заданне. 1-Л, 2-Е, 3-В, 4-Я, 5-Ш, 7-И, 9-Н, а прозвішча вядомага футбаліста — Лев Яшын.

А зараз умовы наступнага задання

Гэта крыжаванка, і яна незвычайная. Каб яе разгадаць, трэба ўважліва чытаць нашу газету. 1. "Смачнае слова", пра якое мы даведаліся ад Яўгеніі Манцэвіч у №37 ад 12 верасня. 2. Возера — адзін з пунктаў маршруту паходу ў Міхайлаўскае, дарэчы, пра які (паход) нам апавядаў Сяргей Бялкоў у №35 ад 29 жніўня. 3. Матэматычная гульня-конкурс з Аўстраліі,

пра які мы даведаліся ад Марыны Сліж у №38 ад 19 верасня. 4. Новая назва адной з вуліц у Вілейцы, згодна з рашэннем павятовага Часовага ўпраўлення ад 29 лістапада 1939 года (глядзіце №37 ад 12 верасня). 5. Як звалі бацьку Клаўдзіі Камінскай, з якой мы разам разглядалі "стары альбом" у №37 ад 12 верасня. 6. Як назвала 1 верасня настаўніца сваіх вучняў, на якіх мы глядзелі з нашага акна разам з Марынай Сліж у №36 ад 5 верасня. Калі вы справіцеся з крыжаванкай, то ў выдзеленых клетках прачытаецца імя нашага новага "супрацоўніка" і проста сябра, які на старонках "РГ" будзе даваць розныя парады. Спадзяюся, што ў кампаніі з ім вы не будзеце сумаваць.

Адказы прымаюцца да аўторка (30 верасня) уключна. На кон выстаўляюцца 4 білеты.

Чытачоў аздачвала
Аксана КУЛЕУНІЧ.■ ПАРАДЫ САДАВОДУ
І АГАРОДНІКУШто і як
рабіць у
кастрычніку

У кастрычніку, звычайна, убіраюць апошнія яблыкі позніх сартоў, здымаюць лоўчыя паясы — з паперы спальваюць, а з мешкавіны кіпяцяць, каб знішчыць вусеняў пладажэркі.

Затым іх сушаць і захоўваюць да наступнага года. Падпоры таксама ўбіраюць, калі гэтага не рабілі раней, дэзинфіцыруюць і ставяць у надзейнае месца.

Угноюваюць прыствольныя круці, перакопваюць іх лапатай або віламі. Раны пакрываюць масленай ці водаэмульсійнай фарбай.

Калі дрэвы пашкоджаны паршой, іх, пакуль не ападзе лісце, апырскваюць растворами аміячнай салетры або мачавіны з разліку 700-800 г на вядро вады.

Яблыні, вішні, слівы і грушны, якія адпладаносілі 10 і больш гадоў (чорныя парэчкі і агрэст — 6-8 гадоў) і якіх іх пладоў пагоршылася, можна выкарчоўваць і на іх месца пасадзіць новыя. Пры магчымасці пажадана пасадзіць сад на новым месцы, каб адтачыла зямля. Можна памяняць месцамі кусты з дрэвамі, а суніцы — з агароднымі культурамі.

Калі набылі саджанцы для закладкі новага саду або рамонту старога, то маліну, парэчкі і агрэст пасадзіце адразу ж на пастаяннае месца, а яблыні, грушны, слівы і іншыя драўнінныя пароды — вясной, да распускання пупышак. На зіму іх саджанцы глыбока прыкапайце з паўночнага боку будынка.

Убірайце познія яблыкі 1, 2, 9, 10 кастрычніка, абражайце дрэвы і кусты 18, 20 і 23 кастрычніка.

Агароднікі заканчваюць уборку бульбы і гародніны, уносяць угнаенні і пераворваюць (або перакопваюць) глебу.

Прымяняюць і такі не ўсім вядомы аграпрыём, як "прамарожванне" глебы. Сутнасць яго ў тым, што зямля, якая добра прамарозне на глыбіню 15-20 см, пазбаўляецца ад інфекцыі многіх хвароб і яек ці лічынак шкіднікоў. З гэтай мэтай спрактыкаваныя агароднікі ў час асенняга перакопвання агарода не разбіваюць нават вялікіх грудкоў. Яны затрымліваюць снег і прапускаюць мороз на большую глыбіню.

Выключэнне толькі робіць для глебы на прыствольных кругах пладовых дрэў, каля ягаднікаў, на градках, дзе растуць суніцы, шматгадовая і пасаджаная на зіму гародніна. Гэтыя месцы, наадварот, уцяпляюць мульчай і затрыманым снегам.

Неспрыяльныя для сяўбы і пасадкі любой культуры дні — 4-6, 10, 19-21, 25 і 31 кастрычніка, а цыбулю і часнок лепш саджаць 23 і 24, моркву і іншыя караняплоды — 12, 13, 17 і 18 кастрычніка.

Нарыхтоўваюць сокі і квасіць капусту трэба 11-13 і 16-20 кастрычніка.

Альбін МАКАРЭВІЧ,
аграном.

Купон 39

РЭГІОНАЛЬНАЯ
ГАЗЕТА

да рубрык «Віншаванкі» і «Знаёмствы». Бясплатна змяшчаюцца тэксты аб'ёмам да 15 слоў. Анонімныя купоны не разглядаюцца. Пішыце, калі ласка, разборліва.

ТЭКСТ

ПРОВІШЧА, ІМЯ, АДРАС (НЕ ДЛЯ ДРУКУ)

Звярніце ўвагу

Шануюныя чытачы, калі вы хочаце павіншаваць знаёмых, блізкіх, то высылаеце купон з разборліва напісаным тэкстам загадзя. Указвайце дату публікацыі — газета выходзіць па пятніцах. Бясплатна прымаюцца віншаванкі аб'ёмам да 15 слоў, якія паступілі ў рэдакцыю да аўторка ўключна. Зрабіце прыемнае сваім блізім — павіншуйце іх праз газету! Калі вы хочаце размясціць аб'яву аб знаёмстве, калі ласка, указвайце адрас да запатрабавання і нумар дакумента ўладальніка. Бясплатна змяшчаюцца аб'явы аб знаёмстве аб'ёмам да 15 слоў. Публікуюцца па чарзе. Па-за чаргой — платна. Жадаем знайсці сваё шчасце!

TRANСПАРТ

ПРАДАМ

Аўтамабілі

- Аўдзі-80 "бочка", 1987 г.г., 1,8 газ-бензін, ц/з, сігналізацыя, 2100 у.а. Т. (8-029) 7787960 (да 18.00).

- Аўдзі-80 спорт купэ, у аварыйным стане + запчасткі. Т. (8-029) 6319994.
- Аўдзі-100, 1986 г.г., 2,0, 1950 у.а., торг. Т. у Вілейцы 55229, (8-029) 6758894.

- Аўдзі-100, 1986 г.г., 2,0і па запчастках. Т. (8-029) 6576034 (Валодзя).
- Аўдзі-100, 1984 г.г., 1,85, выдатны стан, 1700 у.а., торг. Т. (8-029) 6632154.

- BMW-318i, 12.1990 г.г., універсал; гараж + запчасткі. Т. у Вілейцы 58938.
- BA3-2103, Т. у Маладзечне 61670 (з 20.00), 53842 (з 8.00 да 10.00).
- BA3-2103, капрамонт 2003 г.г., 630 у.а. Т. у Вілейцы 46465.

- BA3-21043, 1989 г.г., 1,5 аб'ём, 5КПП, Т. у Вілейцы 55856, 33436.
- BA3-2105, 1994 г.г., V=1,2, ідэальны стан, экспартны, Т. у Вілейцы 32562, 53941.

- BA3-2106, 1986 г.г.; ФВ Джэту, 1985 г.г., 1,6К. Т. у Вілейцы 33579, 45376.
- BA3-2106, 1977 г.г., бэжавы, 550 у.а. Т. у Вілейцы 59211.

- BA3-2106, 1983 г.г., у добрым стане, колер блакітны, 870 у.а., торг. Т. у Вілейцы 58101 (тэлефануйце ў любы час).
- BA3-21061, 1989 г.г., рухавік 1500, 127 тыс. км., фаркоп, кошт 1150 у.а. Т. у Вілейцы 54630, (8-029) 6345895.

- BA3-21063, 1992 г.г. Т. у Маладзечне 74174.
- BA3-2107, 1994 г.г., выдатны стан. Т. у Астравіцы 39202.
- BA3-2107-09, з малым прабегам ці пасля 2000 г.г. Т. у Мадзале 54640.

- BA3-2107, 1994 г.г., 1200 у.а. Т. у Вілейцы 42210.
- BA3-2108, 1994 г.г., спялая вішня, "Самара", рухавік 1300, 5 ст. к.с. Т. у Маладзечне 51085.

- BA3-2108, 1987 г.г., выдатны стан. Т. у Вілейцы 51912.
- BA3-2109, 1993 г.г., белы, надорага. Т. у Астравіцы 32592.
- BA3-21093, чырвоны, л/д, 1,5 аб'ём, 5КПП, Т. у Вілейцы 51692.

- Вольва-340, 1990 г.г., 1,6Д, 1550 у.а. Т. у Маладзечне 68325.
- Вольва-460, 1994 г.г., 1,8і, бензін-газ, надзея на Галанды. Т. у Вілейцы 57920.

- GA3-42-01, дом-дэчу, гараж; драва-апрацоўны станок (новы), газавыя пліткі (бу). Т. у Маладзечне 30178, (8-029) 6561592.
- GA3-53, 1986 г.г., дызель, будка. Т. у Вілейцы 48212.

- Гольф, 1991 г.г., 1,6 дызель. Т. (8-029) 6300688.
- Гольф-1, 1983 г.г., бензін, дэжавы; ФВ Транспарцёр (кампілі), з Германіі. Т. у Вілейцы 53945, (8-029) 6684169.

- Гольф-2, 1986 г.г., 1,35, 3-дверны, 1350 у.а., торг; Аўдзі-80, 1988 г.г., 1,85, 2250 у.а., мяняю на больш танны а/м з дэплатай. Т. у Вілейцы 57293, (8-029) 7792380.
- DAF-400, 1991-92 г.г., 2,5 ТД, спорка, тант, выдатны стан, 3500 у.а. ДЗУ Зоперо, 1995 г.г., 1,8і, усе навароты, бардовы металік, з Германіі, 2600 у.а., торг. Т. (8-029) 683832.

- Мазда-323, 1992 г.г., 1,65, універсал, 1950 у.а. Т. у Маладзечне 33420.
- Мазда-626, 1986 г.г., 2,0Д, а/пакет, сігналізацыя, фаркоп, хэтчбек, ідэальны стан, 1650 у.а. Тэрмінова. Т. (8-029) 6740732.

- Мазда-626 "хэтчбек", 1986 г.г., 2,0 бензін, металік, у добрым стане. Т. у Вілейцы 56286 (хатні), (8-029) 7743126.
- Мазда-626, 1990 г.г., 2,0Д, хэтчбек, сярэбрысты металік, люк, г/у, ц/з, а/пакет, с/р, салон велюр, фаркоп, 2800 у.а., торг. Т. (8-029) 6370991.

- Масквіч-2141, 1992 г.г. Т. (8-029) 6644761.
- М-2140, 1984 г.г., запчасткі да яго, цана дагаворная. Т. у Вілейцы 54084.
- Мерседэс-190, 1990 г.г., 2Д, Т. (8-029) 6536156.

- Мерседэс-200Д, 1980 г.г., колер карында; ФВ Транспарцёр, 1988 г.г., 8 місцаў, 1,6 дызель. Т. у Вілейцы 56601, 51061, (8-029) 6392921.
- Мерседэс-200Д, Т. у Вілейцы 33521.
- Мерседэс Бэнц 190, 1985 г.г., дызель. Т. у Маладзечне 31836, 31893.

- Мерседэс-207Д, 1981 г.г., добры стан. Т. у Вілейцы 51165.

- Нісан Прэм'еру, 1992 г.г., 2,0Д, выдатны стан, 4 змяня пакрышкі. Т. у Астравіцы 20874.
- Міцубісі Галент, 1989 г.г., 1,8 ТД, металік, хэтчбек, літвыя дыскі R15, ц/з, г/у, падаграў лютэркаў, СД, добры стан, цана дагаворная, надорага. Т. у Вілейцы 53130, (8-029) 7792872.

- Нісан Сані, 1986 г.г., 1,7 дызель, універсал, 1200 у.а. Т. у Маладзечне 41498, (8-029) 6290537.
- Нісан Сані, 1993 г.г., дызель, 2,0. Магчымыя абмен на трактар. Т. у Вілейцы 73257.
- Опель Амегу, 1991 г.г., 2,0і, г/у, ц/з, а/з, фаркоп, сігналізацыя, люк, 2000 у.а., торг. Т. у Маладзечне 54383, (8-029) 6218620.

- Опель Аскону, 1983 г.г., 1,65, добры стан, 550 у.а. Т. у Маладзечне 77985, (8-029) 6029038.
- Опель Астру, 1994 г.г., 1800 см³, 16 клапану, цёмна-сіні металік, універсал, Т. у Вілейцы 32176, 32848.
- Опель Астру Універсал, 1992 г.г., 1,45, белы, выдатны стан, 2100 у.а., торг. Т. (8-029) 7730554.

- Опель Вектру, 1994-95 г.г., 1,8і, бардовы металік, ABS, г/у, ц/з, люк, 2 становішчы, літвыя дыскі R15 205/50, Т. у Вілейцы 33223, (8-029) 6254552.
- Опель Вектру, 07.1994 г.г., 2,0і, 2 трыкі з Германіі. Т. у Маладзечне 77541.
- Опель Кадэт, 1982 г.г., 1,35, 500 у.а., торг. Т. у Маладзечне 69376.

- Опель Кадэт, 1984 г.г., 1,35, Т. у Маладзечне 75321, (8-029) 7742940.
- Опель Кадэт, 1987 г.г., 1,6Д, універсал, Т. у Маладзечне 39351.
- Опель Кадэт універсал, 1985 г.г., 1,6Д, 5КПП, 5,5х100, 1100 у.а., торг. Т. у Маладзечне 64484.

- Опель Кадэт Караван, 1986 г.г., 1,6Д, ТА да 2004 г.г., 5-дверны, 1350 у.а. Т. у Маладзечне 40388 (пасля 18.00).
- Пажо-306, 1995 г.г., 1800 см³, КПП-аўтамат, электра. Т. (8-029) 6775388.
- Пажо-405, 09.1993 г.г., 1,9Д, г/у, ц/з, к/ф, 1 месяц у РБ, 3450 у.а. Т. (8-029) 6332001.

- Пажо-405, 1993-94 г.г., з Галанды, 1,6 газ-бензін, 2850 у.а. Т. (8-029) 6969635.
- Пажо-405, 1991 г.г., 1,6, універсал, 2100 у.а. Т. (8-029) 6356198.
- РАФ-33111, 1992 г.г., капрамонт 2003 г.г., 1000 у.а., торг. Т. у Вілейцы 46474.

- Рэно-19 "Шамара", 1991 г.г., 1,85, толькі з Германіі. Т. у Маладзечне 33980, (8-029) 7768891.
- Рэно-25, 1989 г.г., 700 у.а.; Мазда-929, 1988 г.г., 1400 у.а.; запчасткі да "Вольва-340". Т. у Маладзечне 20184, (8-029) 6450705.
- Сват Теледо, 08.1993 г.г., 1,6 бензін, чырвоны. Т. (8-029) 7656465.

- Стравэ Ксансія, 1985 г.г., газ-бензін, зялёны металік, ABS, люк, ц/з, Т. у Маладзечне 95013, 95693.
- Фольксваген, 1992 г.г., 3500 у.а.; Нісан 100 NX, 1991 г.г., 2700 у.а. Т. у Маладзечне 54738, (8-029) 6154738.
- ФВ Венто, 1994 г.г., 1,85, г/у, ц/з, а/пакет, а/з, а/л, велюр, чорны, 10 дзён з Германіі. Т. у Маладзечне 52688.

- ФВ Гольф, 1984-85 г.г., 1150 у.а. Т. у Маладзечне 62353, у Вілейцы 57298, (8-029) 6695446.
- ФВ Гольф, 1984 г.г., 1,6Д, чырвоны, добры стан. Т. у Вілейцы 51416 (з 17.00 да 21.00).
- ФВ Гольф-1, 1980 г.г., дызель, надорага. Т. у Маладзечне 33698.
- ФВ Гольф-2, 1985 г.г., 1,6Д, 3-дверны, запчасткі металік, цана дагаворная. Т. (8-029) 7639480.
- ФВ Гольф-2, 1984 г.г., 1,35, 5-дверны, сіні, у добрым стане, кошт 1300 у.а. Т. у Вілейцы 46309.
- ФВ Гольф-3, 1992 г.г., 1,45, толькі з Германіі, 2680 у.а. Т. у Маладзечне 63433, (8-029) 6950501.
- ФВ Джэту, 1986 г.г., 1,6Д, ц/з, сігналізацыя, люк, цёмна-шэры, добры стан. Т. (8-029) 6223589.
- ФВ Джэту, 1988 г.г., 5КПП, спялая вішня, 1950 у.а., торг. Т. у Маладзечне 64602.
- ФВ Пасат, 1982 г.г., 1,6Д і 1984 г.г., 1,6Д, цана 1100 у.а., добры стан. ФВ Транспарцёр, 1990 г.г., грузавік, хэтчбек, 1,6 ТД, добры стан, цана дагаворная. Т. у Вілейцы (8-029) 6283849.
- ФВ Пасат, 1993 г.г., 1,8 мана, з Германіі. Т. у Вілейцы 33277.
- ФВ Пасат, 1992 г.г., 2000 см³, універсал, Т. (8-029) 6775388.
- ФВ Пасат В-2, 1984 г.г., 1,6Д, 1350 у.а. Т. у Вілейцы 59577.
- ФВ Пасат В-3, 1993 г.г., кандыцыянер, ТД; запчасткі "Масквіч-ОДА2126". Т. у Вілейцы 58309 (пасля 18.00).
- ФВ Пасат В-4, 1994 г.г., 2,0і, усе навароты, 2 трыкі з Германіі; Т-2, 1986 г.г. Т. (8-029) 6435141 (Дамітрый).

афіцыйны дыстрыб'ютар кампаніі

Procter & Gamble

у Рэспубліцы Беларусь

аб'яўляе конкурс на замаяшчэнне вакантных пасады

рэгіянальны прадстаўнік (Маладзечна)

Мы прапануем:	Абавязкова:
- работу ў перспектывнай надзейнай кампаніі	- малады чалавек 23-30 год
- магчымасць адукацыі і развіцця	- уласны аўтамабіль
- прафесійны кар'ерны рост	- валоданне ПК (Word, Excel)
	- праніскі ў Маладзечне

Звяртацца ў службу кадраў:

220023, г. Мінск, а/с 6; e-mail: kmc@trade.org.by

Тэл/факс (017) 2684038.

арганізацыя купіць дошку неабразную, яловую, кругляк яловы.

Тэл. (8-017) 5076756

факс (8-017) 5076755

(8-029) 6901030

РВВ "Завод ЖБВ" рэалізуе сажанцы пладова-ягодных і дэкаратыўных культур.

Адрас: Маладзечна, вул. Чайкоўскага, 24, тэл. 71023, 75044 (маркетінг).

Патрабуецца

ІЗАТЭРМА

(рэфрыжэратар)

3-7 тонн, аб'ёмам не менш 15 м³ для перавозкі кілоновых вырабаў і меса. Магчыма работа на пастаяннай аснове.

Тэл. (8-029) 6104703, (8-029) 6717213.

Размясціце сваю аб'яву ў «Рэгіянальнай газеце»!

Прадэдукацыя і аб'ява

Рэдакцыя працуе з 8.00 да 17.00 без перапынку

Тэлефон (01773) 53841 (адрас рэкламы і аб'явы)

ФВ Пасат В-2, 04.1988 г.г., 1,6 дызель, універсал, г/у, ц/з, люк, фаркоп, магнітола, новая гума, новы АКБ, ТА да 2004 г. Т. у Маладзечне 68958 (уважары).
- Фіят Тэмперу, 1991 г.г., бензін, 1950 у.а. Т. (8-029) 6291163.
- Форд Арыен, 1989 г.г., 1,6і, люк, а/пакет, 1550 у.а., торг. Т. у Вілейцы 53287.
- Форд Мандэа, 1993 г.г., 1,8 ТД, з Германіі, універсал. Т. у Маладзечне 67959.
- Форд Мандэа, 1995 г.г., 1,8 ТД, Т. у Вілейцы 51714 (пасля 16.00).
- Форд Мандэа, 1995 г.г., 2,0і, зялёны металік, а/пакет, універсал, з Германіі, 3200 у.а. Т. (8-029) 6023181.
- Форд Мандэа, 1993 г.г., 2,0, 16 каналу, кандыцыянер, поўны а/пакет, ABS, г/у, ц/з, сіні. Т. у Маладзечне 67635.
- Форд Сіеру, 1987 г.г., седан, 2,05, ц/з, спойлер, добры стан, 1350 у.а. Т. у Маладзечне 62045.
- Форд Сіеру, 1985 г.г., 2,3Д, 6,5-7л/100 км, дыпламат, 1150 у.а., торг. Т. у Маладзечне 90584.
- Форд Сіеру, 1982 г.г., 1,65, Т. у Маладзечне 63593 (пасля 18.00).
- Форд Сіеру, 1985 г.г., 1,85, люк, 950 у.а., торг. в. Ілья. Т. 76550.
- Форд Сіеру, 1991 г.г., 1,6 мана, седан, чырвоны колер, выдатны стан, 1650 у.а., торг. Т. у Вілейцы 57147 (пасля 18.00), (8-029) 6539847.
- Форд Сіеру, 1983 г.г., добры стан, 2,3 см³. Т. у Вілейцы 51475.
- Форд Сіеру, 1987 г.г., дызель, седан, 1400 у.а. Т. у Сморгоні 52421.
- Форд Сіеру, 1987 г.г., 2,0і, седан, люк, ц/з, 1350 у.а. Т. у Маладзечне 40354, (8-029) 6581626.
- Форд Сіеру 2,0 да Садана 1987 г.г. Т. (8-029) 4002067.
- Форд Скорпіё, 1994 г.г., седан, сярэбра, 2,5 ТД, 3350 у.а. Т. у Вілейцы 48212.
- Форд Фіесту, 1992 г.г., 1,15, 1500 у.а. Т. (8-029) 6204638.
- Форд Фіесту, 12.1993 г.г., з Германіі, Т. (8-029) 7747654.
- Форд Эскорт, 1995 г.г., 1,6/16 кл, новая мадэль, цёмна-зялёны, хэтчбек, 5-дверны, а/пакет, 3300 у.а. Т. у Маладзечне 63640.
- Форд Эскорт Універсал, 1993 г.г., 1,4 мана, 2700 у.а., торг. Т. (8-029) 6636549.
- Мазда ІТ-31, 1986 г.г., 2,0Д, бензін, доўгі, Т. у Маладзечне 24471, (8-029) 6022761.
- М/а W-135, Т. у Вілейцы 56145.
- ФВ Транспарцёр Т-2, 1991 г.г., фаркоп да "Опель Аскону". Т. у Маладзечне 32394.
- ФВ Керевелу, 1988 г.г., 1,6 ТД, 193 тыс. км, сіні, 8+1 ц/з, сігналізацыя, 2 пелі, добры стан. Т. у Вілейцы 53261.
- Мерседэс-240 Д, 1982 г.г., 123 кузаў, стан выдатны. Т. у Маладзечне 67447, (8-029) 7734558.

ІНШАЕ

- Запчасткі да а/м "Аўдзі-100 Авант", 1984 г.г., дызель. Т. у Маладзечне 53009 (пасля 18.00).
- Пярэдні бампер "Гольф-3 Вента", 1994 г.г., капот дэвяцікі. Т. (8-029) 7734209.
- Рухавік з КПП "BA3-01". Т. у Маладзечне 96674.
- Снегаход "Буран-840", новы, 2200 у.а. Т. (8-029) 6764915 (Уладзімір).
- Садзэнні ад м/а "Ікарус". Т. у Вілейцы 57325.
- Шыны да цягача - 4 заднія і 2 пераднія шыны, 6у, 315х80х22,5. Т. у Вілейцы 35245, (8-029) 6157245.

КУПЛЮ

Аўдзі-100 ці ФВ Джэту не старэй за 1984 г.г. Т. у Вілейцы 33579.
- BA3-06, 07, 08, 09, да 200 у.а. Т. у Маладзечне 98132.
- Дакументы на аўтамабіль GA3-53, 31П-130 ці 31П-131. Т. у Маладзечне 38433.
- Радыйатар да а/м "Нісан Лаурэль", 1984 г.г., 2,8Д. Т. у Маладзечне 40245.
- Прычэпное ўстройства да а/м "GA3-24" (Bohrer). Т. у Вілейцы 32580, (8-029) 69552580.
- Прычэп да л/аўтамабіля. Т. у Вілейцы 64177.

TRANСПАРТ

НЕРУХОМАСЦЬ

ПАСЛУГІ

РОЗНАЕ

КУПЛЮ

на пастаяннай аснове наспраўны рухавік механізмы для грузавых, аўтабусаў і савецкіх.

Цэны дагаворныя.

Тэл. (8-029) 7736857.

НЕРУХОМАСЦЬ

ПРАДАМ

- 1-пакаёвую кватэру па вул. Мешэрава, 39, 6/17, 3/8, 9, с/а раздзелены, тэлефон. Т. (8-017) 2364029.
- 2-пакаёвую кватэру ў Вілейцы. Т. 56369.
- 4-пакаёвую кватэру ў цэнтры Мядзель, надорага. Т. у Мядзель 54727.
- Дэчу ў Заскавічах. Т. у Сморгоні 21901.
- Дом 2-павярховы, 2-кватэрны, усе камунікацыі. Т. у Вілейцы 33170 (пасля 19.00).
- Дом ці памянню на 1-пакаёвую кватэру па вул. Шубіна, 6 у Вілейцы. Т. 53699.
- Дом у в. Самалі. Т. у Маладзечне 62638.
- Дом у в. Асіповічы Вілейскага раёна, на беразе Штурнага возера, 800 метраў рэчка Вілія, вакол дома лес. Тэрмінова. Т. у Вілейцы 51634 (службовы, да 16.30), 56982 (хатні пасля 18.00).
- Дом, усе выгоды, лабудовы, 20 тыс. у.а. Т. у Вілейцы 53888.
- Дом у Вілейцы ці памянню на кватэру. Т. у Вілейцы 53888.
- Дом з сядзібай у в. Яхімоўшчына. Т. у Маладзечне 51380.
- Дом, в. Асіповічы, р/н, газ. Т. у Сморгоні 36284.
- Гараж ЖСК-2 (без ямы). Т. у Вілейцы 55418.
- Зялёны ўчастак 0,15 га. Т. у Маладзечне 41376.
- 1-пакаёвую кватэру ў Маладзечне. Т. у Маладзечне 62507.

КУПЛЮ

- 2-пакаёвую кватэру ў Вілейцы ці дом з выгодамі. Т. у Вілейцы 54713, (8-029) 7609880.
- 2-пакаёвую кватэру ў Вілейцы. Т. 59211.
- 2, 3-пакаёвую кватэру ў раёне вул. Незалежнасці ці 17 Верасня; Можна ў дражным стане. Т. у Вілейцы 53261.
- Дом у Вілейцы. Т. (8-029) 7614095.

МЯНЯЮ

- 3-пакаёвую кватэру на 2-пакаёвую з дэплатай, вул. Незалежнасці, 1 павярх. Т. у Вілейцы 51024.

НАЙМУ

- 1-, 2-пакаёвую кватэру з мэбляй у Маладзечне. Т. (8-029) 7734687, (8-029) 7766019.
- 2-пакаёвую кватэру ў раёне СШ №8, Маладзечна, без мэблі. Т. у Маладзечне 60851.
- Катэдж у Маладзечне ці прыгарадзе на працяглай тэрмін. Т. (8-029) 6576034 (Валодзя).
- Кватэру ў Вілейцы. Т. 48264, (8-029) 7608095.
- Маладая сям'я нойме 1-пакаёвую кватэру ў Маладзечне на працяглай тэрмін. Т. у Маладзечне 65260.

ПАСЛУГІ

ДЛЯ МАЛАДЭЧ

- "МУЛЕН РУЖ" пракат вясяльнай і вясельнай моды. Взялім у падарунак. Вячэрні, ручнікі. Ліц. №04599 Белбэбэ-сюзэ да 18.10.2004 г. Т. у Маладзечне 39293, (8-029) 6339293.
- Вясельна-вясельні салон "Надзея". Падарунак ад салона. Ліц. №03204 БДААБАН 30.11.2001-30.11.2006. Маладзечна, вул. Будайнікова, 15а (Дом быту). Т. 67877.
- Вясельна-вясельні салон "Міладзі". Вялікі выбар убранняў і аксэсуараў. Ліц. №03576 БДААБАН 31.01.2002-31.01.2007. Маладзечна, вул. Буйніцкага, 30 (р-н СШ №7). Т. 77382, (8-029) 7729148.
- Вясельныя, вясельныя убранні. Вялікі выбар. Т. у Вілейцы 55513, (8-029) 6655513, Ліц. №04123 ад 24.04.2007 г. Белбэбэ.
- "Лілія" пракатне вясельныя і вясельныя убранні, Маладзечна, вул. Валыцы, 9. Т. 74812, (8-029) 6418594.
- ПРАКАТ 301 ІВАНУЧЫ пракатне вялікі выбар вясельных і вясельных сукенкаў. Сукенка для маці нявесты - бясплатна. Аксэсуары для нявесты - бясплатна. Ліц. №03716 да 13.08.2004 г. Т. у Маладзечне 50825.

НОВЫ САЛОН "КАЦЬЯРЫНА". Усё, што неабходна для вясялля. Вясяльня і вясельныя убранні, аксэсуары, біжутэрыя, аксэсуары, калцы на а/м і многае іншае. Маладзечна - падарункі, вялікія скіды. Маладз

■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ
МАЛАДЗЕЧАНЦАЎКолькі часу вы
аддаеце
тэлевізару?Аляксей Русак, слесар-
інструментальшчык:

— Пасля працы прыходжу і гляджу кіно. На выхадных зусім тэлевізара не бачу, бо я заядлы рыбак, і рыбалку ні на што не прамяняю. А калі дома сяджу і няма чаго рабіць, то і паўдня магу тэлевізар глядзець.

Таццяна Кучук, выхоўвае
дзіця:

— Мала. У мяне малое дзіця, трэба яму есці зварыць, памыць бялізну, у хаце прыбраць. Таму на тэлевізар зусім не застаецца часу. Калі і гляджу, то гэта звычайна "Поле цудаў" ці нейкае кіно.

Наталля Скамарцова,
тэхнік-тэхнолаг:

— Амаль не гляджу. Я на рабоце з 8 да 17 гадзін. Пасля трэба глядзець за дзіцем. Калі добрае надвор'е, то лепш на вуліцу схадзіць. Зімой, канешне, больш часу на тэлевізар застаецца. Люблю забаўляльныя, музычныя перадачы і абавязкова навіны.

Ігар Курэц, бляхар:

— Шмат часу. Я так адпачываю. Гляджу пераважна спартыўныя перадачы. Аддаю перавагу расійскім навінам, бо беларускія — гэта глупства, і я іх не гляджу.

Падрыхтавала
Яўгенія МАНЦЭВІЧ.

■ НАДВОР'Е

Мінск

ападка
(на працягу сутак)

	27.09	28.09	29.09	30.09
тэмпература, °C днём	+15	+14	+18	+19
ноччу	+7	+9	+11	+11
атмасферны ціск, мм	745	743	742	741
хуткасць ветру, м/сек	1-3	1-3	1-3	1-3

Вільня

ападка
(на працягу сутак)

	27.09	28.09	29.09	30.09
тэмпература, °C днём	+16	+15	+19	+21
ноччу	+8	+9	+12	+12
атмасферны ціск, мм	750	748	747	746
хуткасць ветру, м/сек	2-5	2-5	1-3	2-5

Гараскоп 29 верасня — 5 кастрычніка

Авен
(21.03—20.04)

Настаў час радавацца жыццём і ўмела выкарыстоўваць унікальныя магчымасці. Спрыяльны перыяд для змяненняў, пачаць можна са свайго іміджа, прадоўжыць — стылем зносінаў і работы. Усё зменіцца выключна да лепшага. Не марнуйце час, бо менавіта цяпер вы можаце лёгка знайсці творчыя спосабы вырашэння сваіх праблем. Выхадныя дні — цудоўны час для зносінаў з роднымі і дзецьмі. Удачны перыяд для пачатку падарожжаў.

Цылец
(21.04—21.05)

У гэтым перыядзе не бойцеся новых пачынанняў, яны прынясуць вам упэўненасць у сваіх сілах і фінансавую стабільнасць. Але не трэба занедавацца рэзка стартваць, варта крыху знізіць тэмп работы, тым самым вы пазбавіцеся ад напружання і даб'яцеся бліскучых вынікаў. Пры вырашэнні любых пытанняў працягвайце так і разважліва. У гэтым перыядзе выправіце свае памылкі, каб у выхадныя вам нішто не перашкаджала адпачываць.

Блізняты
(22.05—21.06)

Прыліў энергіі вас проста акрыліць, многае атрымаеце, калі правільна размеркаваць сілы. Магчымы інтрыгі, распаўсюджванне плётак. Інфармацыя, якая паступае, неабходна пераправяраць. Перыяд добры для пачатку спраў, як вялікіх і важных, так і нязначных. Выхадныя спрыяльныя для пачатку шляху, пастарайцеся адправіцца хаця б ў кароткачасовае падарожжа. Будзьце асцярожныя з дакументамі, магчыма іх страта.

Рак
(22.06—23.07)

Навядзіце парадак у галаве, усё змрочнае і песімістычнае павінна быць выкінута. Сумненні таксама недапушчальныя. Толькі жалезная упэўненасць у сваіх сілах і пераможа мудрага, добрага і цудоўнага дапамогуць справіцца з тым, што чакае вас у гэтым перыядзе. У выхадныя адпачніце ў адзіноце, паклапаціцеся аб стварэнні максімальнага для сябе камфорту. Нечакана могуць узнікнуць ідэі наконт добраўпарадкавання дома.

Леў
(24.07—23.08)

У гэты час будзе цаніцца такія якасці, як уступлівасць і сіла волі. Вы заваявалі першы перыяд. Але не думайце, што ўзятая вышыня — нагода расслабіцца. Канкурэнты не дрэмлюць, адзін неасцярожны рух — і карона ўжо не ваша. Асабліва каштоўнасць будзе мець пачуццё гумару, пастарайцеся не бянтэжыцца, калі на вас абрушацца з'едлівыя заўвагі і кпіны. Выхадныя варта патраціць на стваральную дзейнасць будаўнічага характару.

Дзева
(24.08—23.09)

Вам спатрэбіцца ўменне расслабіцца і не звяртаць увагі на раздражняльнікі, асабліва дробныя. Магчымы нечаканасці, падрыхтуйце сваю інтуіцыю да неабходнасці адекватна рэагаваць на тое, што адбываецца, бо больш напрасіць парады не будзе ў каго. Лепш абыходзіць нядобра рызыкліва, не балбатаць лішняга і не рабіць нічога, што магло б вас смяскаваць. Пастарайцеся не прадаўляць высокіх патрабаванняў да сяброў.

Шалі
(24.09—23.10)

У гэтым перыядзе будзе важнай незалежнасць думкі. Паспрабуйце абысці без аглядаў на пункт гледжання начальства і саслужыўцаў. Не адкладвайце на няпэўны час выкананне творчых задумаў, бо вашыя ідэі шматгранныя і своечасовыя для рэалізацыі. Пастарайцеся не быць катэгарычнымі, гэта можа ўскладніць адносіны да вас навакольных. Смела ўвасабляйце задуманае, слухайце голас уласнай інтуіцыі і будзьце упэўненыя ў сваіх дзеяннях.

Скарпіён
(24.10—22.11)

Вам спатрэбіцца такія якасці, як уважлівасць і мудрасць. Не пагарджайце дробячым, вырашэнне, здавалася б, нязначных пытанняў можа даць нечаканыя станоўчыя вынікі. Пажадана перастаць растварацца ў патоках эмоцый і за што-небудзь узяцца. Удачны перыяд для рэалізацыі грандыёзных планаў і сур'ёзных рашэнняў. Перш чым дзейнічаць, варта добра ўсё прадумаць, бессістэмныя дзеянні поспеху не прынясуць.

Стралец
(23.11—21.12)

Пастарайцеся быць больш цярплівымі. Ва ўсіх есць недахопы, вы таксама не без граху, і спроба навучыць каго-небудзь жыць абвернецца для вас даволі непрыемнай сітуацыяй. Варта з усіх сіл стрымліваць эмоцыі, гэта дазволіць з бляскам справіцца з сітуацыяй. Прывядзіце ў парадак папярковыя справы — верагодныя раптоўныя праверкі. Памылкі, дапушчаныя цяпер, будзе складана выправіць. Пшпук новай работы закончыцца паспяхова.

Казярог
(22.12—20.01)

У гэтым перыядзе нельга сядзець склаўшы рукі. Вялікая верагоднасць упусціць свой шанс, аб чым пасля даведзецца вельмі шкадаваць. Не ідзіце на ахвяры, нічым добрым ваша самаахвярнасць не абвернецца. Не лепшыя гэтыя дні для звяроту з просьбамі да начальства. Будзьце гатовы да прыёму гасцей. Праўда і шчырасць у выхадныя дні могуць рабіць цуды, праявіце максімум увагі да блізкіх, гэты дзень скіляе да даверных зносінаў.

Вадалей
(21.01—19.02)

Гэты перыяд варта прысвяціць пабудове планаў на будучыню. Неабходна задумацца аб тым, што ў вас наперадзе, і своечасова да гэтых падзей падрыхтавацца. Не дазваляйце блізім людзям, сваякам і родным перагрузіць вас сваімі праблемамі. Цікавым днём будзе серада — пры некаторым спрыце вы нават з непрыемнасцяў зможаце атрымаць для сябе карысць. Не саромейцеся запатрабаваць сваё ў адносінах з калегамі і начальствам.

Рыбы
(20.02—20.03)

Няма сэнсу супраціўляцца нейкім абставінам і спрабаваць штосьці змяніць. Настаў момант, калі лепш плыць па цячэнні, бо вы эканоміце сілы і час. Пажадана не рабіць ніякіх рашучых дзеянняў. Многія сітуацыі могуць праясніцца для вас самым нечаканым чынам. Удзяліце больш увагі блізім людзям, ім проста неабходна ваша падтрымка і дапамога, але не дазваляйце ім згружаць усе свае праблемы на вас.

Чытайце
праз тыдзень:

● Могілікі атруты

На Сморгоншчыне створаны палігон для захавання небяспечных рэчываў. Ён дзейнічае на тэрыторыі былой ракетнай часці. Тут рэалізуецца сумесны беларуска-дацкі экалагічны праект коштам 250 тысяч еўра.

■ БЕЛАРУСЬ—РАСІЯ

Патаргуемся
за Вілейку

На дзяржаўным беларускім тэлебачанні на працягу апошняга тыдня з вуснаў каментатараў і дыктараў прагучала тэма прысутнасці на тэрыторыі Беларусі расійскіх вайсковых баз каля Вілейкі і Баранавічаў (Ганцавічаў).

Згадвалася магчымаць у адказ на рашэнне Расіі прадаваць газ свайму заходняму суседу на рынковых цэнах нагадаць аб тым, што за вайсковыя базы на тэрыторыі Беларусі трэба будзе заплаціць. Афіцыйных заяў з гэтай нагоды, праўда, пакуль не рабілася ніводным бокам, але вядома, што за аналагічную баранавіцкай станцыі Расія плаціла Латвіі 5 мільёнаў долараў на год.

Такія жа станцыі, як у Вілейцы, якія дазваляюць наладзіць сувязь з ваенна-марскім флотам па ўсім свеце, сёння ў Расіі налічваецца тры: у Кыргызстане, на Кубе і ля вёскі Шылавічы на Вілейшчыне. Значыць, такім добром раскідвацца не будучы. Справа за цаной.

Аддзел інфармацыі "РГ".

ОПТИКА
акуляры
кантактныя лінзы
камп'ютэрная праверка зроку.
Маладзечна, вул. Л. Раманская, 71. Дом культуры члунічэўнікаў, 1 паверх (раён аўтавакзала і чыгуні). Тэл. (01773) 48004.

АВТОБИС
ЗАПЧАСТИ
УАЗ-ПАЗ-МАЗ
ГАЗ-ГАЗель-Волга
со складов в Молодечно и Минске
ГАРАЖНОЕ
ОБОРУДОВАНИЕ
Головной офис: Минск (8-017) 213-93-05, 257-97-80, 259-03-97

Запрашаем
пакуннікоў наведаць
міні-рынак «1000 дробязей»
які набыта адкрыццям і размяшчаны па
адрасе: Маладзечна, вул. Драздоўіча, 1.
Вялікі выбар
гаспадарчых, прамысловых, харчовых
тавараў, а таксама будматэрыялаў.

ТАА «СПАРТ»
КАЛАРЫФЕРЫ КСК, КВС, КВБ, КВБ
ВЕНТЫЛЯТАРЫ
ПРАМЫСЛОВЫЕ
ВР66-73, ВР300-45, ВВ, ВК, ВКР, ВРП, ВР12-26, ВУБ-28
ЗАСЛАНКІ, ЗАВЕСЫ, АО, ПА, ПУА, АПР
КЛАПАНЫ КВР, КВУ з МЗ, АЗБ, КО, ДУ
Са склада ў Мінску (прамзона Шабаны) і Маладзечна Тэл./факс (01773) 68763 (017) 2170337

Рэгіянальная
газета

Інфармацыйна-рэкламнае штотыднёвае выданне для рэгіёну і рэспублікі. Выходзіць па пятніцах. Аб'ём 5 друкарскіх аркушаў фармату А2. Тираж 10020 экз. Індэкс 63212 (індывідуальная падпіска), 63369 (ведомасная падпіска). Падпіска праводзіцца пастаянна ў паштовых аддзяленнях рэспублікі. У розніцу — цана свабодная. № 39 (440) 26.9.2003. РУП «Друкарня «Перамога», Міністэрства інфармацыі РБ. 222310, Маладзечна, вул. Таўлая, 11. Зак. № 2942. Падпісана ў друку ў 13.00 25.9.2003

Наш адрас: 222310, Маладзечна, Вялікі Гасцінец, 68а. Тэлефоны/факс: (01773) 6-96-67, 5-38-41 (рэклама), 5-07-99
E-mail: regionnews@promedia.by

Галоўны рэдактар Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

Заснавальнікі: Аляксандр МАНЦЭВІЧ, Ніна МАНЦЭВІЧ.
Пасведчэнне № 227 ад 19.08.2003 г. Выдавец ТАА «Рэдакцыя газеты «Рэгіянальная газета».

Прыём дробных аб'яў

Маладзечна Вялікі Гасцінец, 68а. Тэл. 69667, 53841.
Вілейка вул. Вадаўянава, 23, капіравальны цэнтр «Парус». Тэл. 55284.
Вілейка вул. 17 Верасня, 30, пошта. Тэл. 55233, 55539.
Сморгонь вул. Танкістаў, 8, рэдакцыя «Новай газеты Сморгоні». Тэл. 33077.
Сморгонь вул. Танкістаў, 1, аддзяленне сувязі №2 Сморгоні. Тэл. 22211.
Чысць вул. Зялёная, 4, магазін «Канцкласік». Тэл. 99172.

Тэлефонныя коды гарадоў рэгіёна: Астравец — 01591, Ашмянны — 01593, Валожны — 01772, Вілейка — 01771, Маладзечна — 01773, Мінск — 017, Мядзель — 01797, Сморгонь — 01592